

“Een wolk der getuigen”

DE LIJDZAAMHEID EN DE LOOPBAAN DER HEILIGEN

*HET VOORWERP DES GELOOFS EN DE VOORGESTELDE
VREUGDE*

*Op schrift gestelde en bijgewerkte preken
gehouden op 21-06-2009*

G.P.P. Burggraaf

Voorzang: *Psalm 19:6-7*

Schriftlezing: *Hebreeën 12*

Gemeente, in afhankelijkheid des Heeren prediken wij u het Woord Gods uit het u voorgelezen Schriftgedeelte waarvan u de tekst kunt vinden in de verzen 1 en 2, die wij nogmaals met u lezen.

"Daarom dan ook, alzo wij zo groot een wolk der getuigen rondom ons hebben liggende, laat ons afleggen allen last, en de zonde, die ons lichtelijk omringt, en laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is; ziende op den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Dewelke, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten aan de rechterhand des troons van God", Hebr. 12:1-2.

De apostel Paulus begint dit hoofdstuk met een redegevend voorwoord. *"Daarom dan ook."*

Dat slaat dus op hetgeen hij hier vooraf gezegd heeft over de wolk der getuigen, mannen Gods zoals: Gideon, Barak, Simson, Jeftha, David, Samuël, de profeten; welken door het geloof koninkrijken hebben overwonnen, gerechtigheid geoefend, de beloftenissen verkregen, de muilen der leeuwen toegestopt; de kracht des vuurs hebben uitgeblust, de scherpte des zwaards zijn ontvloten, uit zwakheid krachten hebben gekregen, in den krijg sterk geworden zijn, heirlegers der vreemden op de vlucht hebben gebracht; de vrouwen hebben hare doden uit de opstanding weder gekregen; en anderen zijn uitgerekte geworden, de aangeboden verlossing niet aannemende, opdat zij een betere opstanding verkrijgen zouden. En anderen hebben bespottingen en geselen geproefd, en ook banden en gevangenis; zijn gestenigd geworden, in stukken gezaagd, verzocht, door het zwaard ter dood gebracht; hebben gewandeld in schaapsvellen en in geitenvellen; verlaten, verdrukt, kwalijk gehandeld zijnde; (welker de wereld niet waardig was) hebben in woestijnen gedood, en op bergen, en in spelonken, en in holen der aarde. En deze allen, hebbende door het geloof getuigenis gehad, hebben de belofte niet verkregen; alzo God wat beters over ons voorzien had, opdat zij zonder ons niet zouden volmaakt worden, (Hebr. 11:32-40).

Gideon moest met een handjevol mannen de strijd aanbinden tegen het machtige leger der Midianieten.

Hij moest gaan in zwakheid, omdat de strijd en sterkte Godes was. Hij heeft de Midianieten overwonnen door het geloof; dwars door nood en dood; dwars door eer en oneer; dwars door kwaad gerucht en goed gerucht, rustend op de belofte Gods: *"Omdat Ik met u zal zijn, zo zult gij de Midianieten slaan, als een enigen man"*, Richt. 6:16.

Barak, wordt door God groepen om het volk te verlossen vanwege de Kanaänitische overheersing. Hoewel hij vlees tot zijn arm stelde en niet ten strijde tegen de vijand zou optrekken als Debora, de profetes, niet met hem zou optrekken tegen de overmachtige vijand, stelde de Heere evenwel de overwinning in zijn hand. De eer van de overwinning werd hem echter ontnomen, want Sisera, den krijgsoverste, viel in de hand ener vrouw.

Simson, de alleenstrijder, heeft nooit vlees tot zijn arm gesteld in zijn strijd tegen de Filistijnen, behalve toen hij zijn ambtsgeheim prijs gaf aan Delila. De richter Simson had een extra-ordinaire roeping van Godswege, die niemand kon verstaan dan Simson zelf en aanvankelijk zijn moeder, hoewel ten dele. De drijving en de kracht des Heiligen Geestes kon immers door anderen niet gevoeld worden, hoewel zijn wapenfeiten er niet om logen. Altijd is Simson verdacht gehouden door zijn eigen volk en broeders, ja, als een beroerder uitgemaakt en zelfs aan de vijand uitgeleverd. Zijn geloofsgang is de meest ongeloofwaardige gang voor het vrome en

vacuümverpakte vlees, dat alles in twijfel trekt wat door het geloof geschiedt in de praktijk. Simson moet zelf zijn biografie wel opgetekend en nagelaten hebben, want niemand anders was getuige van zijn geloofsstrijd, behalve de Heilige Geest Zelf. Men ergerde zich aan de grofheid en het geweld waarmee Simson te werk ging, terwijl Simson slechts een gewillig werktuig was in de handen van zijn God. Daar moet je vandaag de dag niet meer mee aankomen. Wat men toen duivels verdacht hield omtrent de bijzondere leidingen des Heeren, is in onze dagen niets veranderd. Ik sprak destijds eens een dominee van 'het gekrookte riet' die beweerde dat het uit de geschiedenis van Simson niet is op te maken dat hij een kind van God was. Dat noemt zich nu predikant van de rechterflank der gereformeerde gezindte, die zich evenwel schaamteloos schuldig maakt aan Schriftekritiek uit barbaarse onkunde. Dit soort onkunde is NOOIT een pleitgrond voor onschuld. Ik zou ze niet graag de kost geven die zich beroepen op onkunde, maar toch schaamteloos doorgaan om het werk van God verdacht te maken. Als je de Heere in waarheid vreest, dan heb je een heilige schroom als je bepaalde geloofszaken/handelingen niet verstaat en dan wacht je er wel voor om je handen te branden aan het werk Gods. Dan is de voortdurende bede: *"Zet Heer' een wacht voor mijne lippen, behoedt de deuren van mijn mond..."*

Ik weet geen richter/profeet op te noemen die zo de voetstappen van Christus gedrukt heeft dan Simson. Met de kerkelijke opinie hield hij totaal geen rekening;

hij streed de strijd des Heeren. De Geest beschikte over Simson en niet andersom. Ook de vijandige houding van zijn broeders naar het vlees en hun verraderlijke uitlevering, heeft deze Godsman niet doen vallen in een strik des duivels, om te handelen naar het goeddunken van het vrome vlees. Zijn verbond met zijn broederen stond in het kader van hetgeen Christus gezegd heeft: *"Indien gij dan Mij zoekt, laat deze de Mijnen gaan"*, en liet zich gewillig binden. Niet om de martelaar te zijn, noch om een slachtofferrol te spelen, nee, maar om zichzelf Gode op te offeren als een welriekende reuk in Christus. Maar ze hebben er mee gespot en aan zijn graf stond men te grienen, maar toen was het te laat.

Nee, Simson had geen evangelie naar de mens. Hij stak liever de refovelde in brand, dan dat hij van het recht Gods een nagelschrap afdeed. Ook heeft hij de ergernis van het kruis nimmer teniet gedaan door enig godsdienstig sentiment waarvan het gros belijders in onze dagen zwanger is. Simson heeft de banier van Koning Jezus altijd geëerd als een waardig krijgsman van Jezus Christus, die zijn leven niet dierbaar achtte voor zichzelf.

Maar zijn 'huisgenoten des geloofs' verweten deze Godsman dat hij een relschopper was. De strijd die Simson voerde zag men als een bedreiging voor de valse vrede, die hen tot hun ergernis in opspraak bracht. Ja, die Simson ramde er lustig op los en keek niet op een paar honderd Filistijnse doden. Die vrome huisgenoten zullen wel meewarig hun hoofden hebben geschud en afgescheiden hoognederig gezegd hebben:

"We zullen voor je bidden, Simson, totdat je zal gaan inzien waar jij mee bezig bent. Man, die brute straatvechterij van je sticht toch van geen kant? Je brengt ons allemaal in opspraak met je publieke relschopperij. Je maakt ons allemaal verdacht en ongeloofwaardig. Je zet de hele boel op stelten, Simson, en we schamen ons diep voor je gedrag, want daarmee werp je heel onze reformatorische vroomheid voor de mollen en de vledermuizen. Weet je wat er mis is met jou, Simson? Er ontbreekt slechts een woordje aan je verhaal, namelijk: ootmoed! Je slaat maar met het zwaard van Petrus in het rond en je wast iedereen de oren, maar kijk nou eens naar je zelf, Simson. Dacht je dat je beter was dan al die bekommerde sukkels die de kat uit de boom kijken? Of denk je er iets mee te zijn met die helse oproermakerij? Nee, man, je moet terug en iedereen je excuus aanbieden. Het ligt er dik bovenop dat je de strijd tegen vlees en bloed voert. En zo denkt iedereen erover. We hebben onlangs ds. Mallan nog gebeld en die zei dat je een zeer gevaarlijke man bent, die alles en iedereen de kop afslaat. Dus wees toch eens ernstig gewaarschuwd, man. En denk erom dat we het goed met je bedoelen, hoor, en als je zo door blijft gaan, dan zal het slecht met je aflopen!"

Simson heeft al dit refokraaiengekras eenvoudig naast zich neergelegd, want de man was aan de zijde Gods geplaatst. Hij streed zijn strijd alleen, zoals Gad, Gideon, Jeftha, Paulus, Luther, Kohlbrugge, Huntington, allemaal alleenstrijders die verguist, verketterd en als de pest gemeden zijn gelijk hun

Meester, omdat hun bediening vleesverterend, vleesbeledigend en hartenbarstend was. Daarin hadden die godsmannen nog vermaak ook, en het is ook een gemakkelijk werk om het vrome vlees een weinig te kietelen en met het zwaard van Gods Woord te doorsteken. Al die valse-vrede-bidders die zich hees schreeuwden naar de hemel om Simson aan banden te leggen, zijn met hemelse boemerangs verhoord geworden en kregen het oordeel vol majesteit tegen zichzelf gekeerd. Want met Simson ging het van "kwaad tot erger", immers, deze man Gods rukte in één keer de oudwifse regel-des-levenspoorten uit de toenmalige refovesting, zodat de schijnzedelijke business kliksafe de wanhoop nabij was en de Nadere Reformatie zich definitief achterhaald wist.

Ondertussen sloeg Simson met heilige ironie vanaf de rots Ethan al dat serieuze refo-gekrioel en die witgepleisterde dr. Huigen-grafplatforms gade, die de geslagen bres trachtten dicht te bidden met wettische zwangerschap, maar slechts schuld met schuld vermeerderden. Dat is nog niet veranderd. De anti-christelijke geesten van toen manifesteren zich ook vandaag in het kwadraat, zij het meer op subtiële wijze, verpakt met een scheepslading gemaakte vroomheid. Genoemde geesten zijn makkelijk te onderscheppen, tenminste als je van Godswege door geheiligde nuchterheid gevormd bent, want anders zie je het ook niet. Er zijn bijna geen nuchtere mensen meer te vinden, ook niet onder Gods volk. Geheiligde mannelijkheid à la genoemde geloofshelden is weg in onze dagen. De achitofeliaanse beredeneerkunst heeft

zelfs het gros van Gods volk in de greep. Doe daar een schep refo-boter bovenop en je zit midden in het 21e eeuwse humanisme, waarin de bijbelse separatie en de Goddelijke Geest volledig gemist worden.

Jeftha, had ook al iets weerzinwekkends voor de godsdienst, want hij was een strijdbare held, maar een hoerenkind. Dat verafschuwt men in onze dagen, vooral in uiterst rechtse kringen. En dat komt omdat men massaal redeneert vanuit de schijnzedelijke afstervingsleer van de oude mens, op en onder de kansel. Ik zal u vertellen, als je de afstervingsleer van de oude mens aan de hand houdt in het kader van het leven der heiligmaking, dat je je dan doodergert aan de geestelijke strijd, waarvan Paulus melding maakt in Efeze 6, eenvoudig vanwege het feit dat je aan deze strijd onbekend bent, laat staan erin geoefend. Als de Heere het geeft, zullen we op de roomse afstervingsleer van de oude mens nog nader ingaan. Jeftha was dus een strijdbare held. Hij vertrok naar het land Tob, omdat hij een gehate was onder de huisgenoten 'des geloofs'. Ja, die Jeftha had namelijk iets onuitstaanbaars in de ogen der braven, want hij was -om zo te zeggen- een onecht kind.

Dat Jeftha deel uitmaakte van het kindschap Gods, dat scheelde zijn vrome huisgenoten niets, want men zag aan wat voor ogen was alleen uit eigenbelang. Ook dat is niets veranderd in onze dagen. Op de huidige kijkdoos-spinnen-website's à la dr. A. Huigen wijkt men niet af van de stoel van Mozes, waarin men lustig babbelt over de heilsleer, waaraan men zelf geen deel

heeft. Nou, die opgeblazen balonnen-religie kon Jeftha missen als kiespijn en vertrok naar het land Tob. God verloste Zijn knecht van de toenmalige discussiegodsdiens om in het land Tob een stelletje struikrovers een militair-geestelijke opleiding te geven. Jeftha is niet ingegaan op die onnozele zedenpreekjes van zijn broeders die louter zwanger waren van eigengerechtigheid. Maar toen het volk in grote benauwdheid kwam vanwege een buitenlandse invasie, wisten zij niet hoe snel zij Jeftha moesten rehabiliteren, want Jeftha was een geoefend frontsoldaat in het leger van Koning Jezus. Zijn strijd was Godes en daar zijn ook de opstandige Efraïmieten op een vreselijke wijze achter gekomen, doch te laat. Het Schibboleth der genade laat zich niet onder de macht brengen van het Sibboleth der dwaze maagden, ook niet door hunlieder gebed, want dat is slechts getier voor 's Heeren Aangezicht.

David, de man naar Gods hart, sloeg de lasterende Goliath in 's Heeren Naam met een slingersteentje tegen de vlakke en kon in het harnas van Saul niet gaan. In onze dagen beweegt men zich massaal in het harnas van bepaalde oudvaders, want anders heeft men niets te vertellen, zowel op als onder de kansel. Christus vroeg echter Zijn discipelen: *"Wie zegt gij dat Ik ben?"*

Ja, en toen kwam het werk Gods openbaar, van de Vader geopenbaard. Dat is ook in David's leven gebleken. Hij at de toonbroden uit de tabernakel toen hem hongerde, omdat hij een Koningskind was. Een

kind van God mag alles, alles is hem geoorloofd, let wel: door het geloof! Je kunt dit feit haast aan geen mens meer kwijt, want het gros belijders leeft van rationeel aanschouwen. Als ze het niet vatten, dan beginnen ze ermee te spotten en er tegen aan te trappen. Men wil de logica, maar de leer en de bevinding van Gods Woord is geen logica, maar volstrekt onlogisch, want Zijn Naam is Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst. De godsdienst zit er altijd naast, want het geloof ziet de dingen zoals God ze ziet, naar de mate der kennis van Christus. David was een groot gelovige. Je kon hem dikwijls vinden in de bressen, tussen de kudde en de wilde beesten. Dat is ook weg in onze dagen. Zelfs Gods volk zit doorgaans met een boekje in en hoekje met de godsdienst mee te grienen, omdat ze geen kracht meer heeft in haar religie. Ja, dan moet je bij die en die te rade en ondertussen voed je jezelf met voorkomende waarheden, waarin God niet in is, maar je moet en je zal je vrome stand ophouden.

Zelfs David, die zich in het nauw gedreven voelt bij koning Achis, laat de zever uit zijn baard lopen en stelt zich aan als een gek om de Filistijnse dodendans te ontspringen. Ach, Gods volk is niets vreemds.

Maar al denk je je staande te houden met geestelijke manipulatie, dan brengt God je wel op plekken en in situaties waar je ontbloot wordt tot de fundamenten toe, want God heeft geen medelijden met vroom vlees. Als Jakob de Naam Gods misbruikt aan het sterfbed van zijn godzalige vader om zijn bedrieglijke stand op te houden, dan achtervolgt die zonde Jakob zijn ganse

leven als een gesel uit eigen woud.

De Heere ziet nauw toe of we oprecht handelen en wandelen en als David daarvan afwijkt, dan stuurt de Heere Zijn profeet -Nathan- om het David aan te zeggen: "*Gij zijt die man!*"

David heeft zijn zonde bitterlijk moeten bewenen en vond wederom genade in de ogen des Heeren. En dat hebben we u ook te zeggen in de Naam des Heeren, dat als gij met andermans kalf ploegt, van Gods Woord een trekautomaat maakt om een naam te maken en uw vrome stand op te houden en om de waarheid in ongerechtigheid ten onder te houden, maar God zal al deze dingen doen komen in het gericht.

Samuël, ging er zeven keer naast toen hij David als koning moest zalven. Hij zag ook maar aan wat voor ogen was. Toch was Samuël een zeer godzalige knecht des Heeren, en als kind sprak de Heere reeds tot hem om Zijn raad te openbaren. Tot Eli sprak God niet meer, omdat hij de tucht niet hanteerde en zijn goddeloze zonen niet eens zuur aanzag.

Toen MacCheyne de tucht ging hanteren, waarvoor hij aanvankelijk zo bevreesd was, ging God mensen bekeren. Waarom is het zo stil in de kerken? Omdat de tucht niet recht gehanteerd wordt; de sacramenten ontheiligd worden; de dwalingen welig tieren, kerkpolitiek bedreven wordt; het vrome vlees de handen boven het hoofd gehouden wordt; vrijheid, gelijkheid en broederschap de grondtoon is in de generale prediking, op het kerkelijke erf, op refoscholen, in de vergaderingen en in de refohuizen.

Velen staan met Agag, de koning der Amalekieten, voor Samuël, en roepen opgelucht uit: "*Voorwaar, de bitterheid des doods is geweken!*" 1 Sam. 15:32b.

Ja, zo reizen er wat nauwgezette belijders ter helle. Men heeft eens een benauwdheid gehad vanwege de gevolgen der zonden, maar een greep naar het Evangelie gaf opluchting en een sprong over de muur gaf ademtocht. Maar wie niet ingaat door de Deur der schapen zal bij de laatste adem geworpen worden in het eeuwige vuur, waar wening zijn zal en knersing der tanden. Agag dacht de dans van Gods recht te ontspringen, maar Samuël hanteerde het zwaard des Woords en hieuw hem letterlijk in stukken voor het aangezicht des HEEREN te Gilgal. Zo deed de profeet Elia ook met de vierhonderd Baälpriesters en de HHK gaat met dat soort afgodendienaars in onderhandeling. Over een 'herstelde' kerk gesproken. Het is één en al Ikabod, de eer is weggevoerd. Welnu, de HHomoK heeft reeds haar nek gebroken, maar er is geen vallen aan Gods kant, alleen maar zelfhandhaving.

Paulus, de laatst geroepen apostel, heeft zich nimmer onder de macht van anderen laten brengen, ook niet door hen die in Jeruzalem in achtging waren. Hij droeg de littekenen van de Heere Jezus in zijn lichaam en wie zou dan -buiten God-Drie-Enig- nog enige indruk op je kunnen maken? De vrome godsdienst? Veinzende broeders? Huichelachtige geesten? Leger-des-heils-profeten en profetessen? SGP-dominees? Gods volk?

Ben je wijzer, mensen. Zelfs die geacht waren -zegt Paulus- hebben mij NIETS toegebracht (Gal. 2:6).

Paulus zegt: "Eén is uw Meester...", en... "Wie mij oordeelt is den Heere!" Amen!

En de valse broeders die onze vrijheid bespieden die wij in Christus hebben, 'om een stok te hebben om de hond te slaan', zullen het oordeel dragen wie zij ook zijn. Ja, al was het een engel uit de hemel die met een zak vol bijbelteksten een andere leer zou leren dan ik u geleerd heb, die zij vervloekt (Gal. 1:8-9).

Die taal en de daaraan verbonden praktijk zijn we totaal kwijt in onze dagen. Het gros belijders en zelfs velen van Gods volk laten zich bedienen en bedotten met een over het paard getilde religie. "Geloof jij het van mij, dan geloof ik het van jou."

De enige Autoriteit op alle terreinen van het leven; voor het heden en het hiernamaals, is het Woord van God-Drie-Enig, met kracht en in de Heilige Geest en in veel verzekerdheden. Dat kan geen mens bewerken noch tegenhouden. God neemt de persoon des mensen niet aan; Hij neemt het uitschot der wereld aan, het slechtste, het onedele, hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen iets is, beschamen zou.

Tante Lena (...) zei altijd: "Wat mensen over me zeggen of denken, laat mij Siberisch koud. Weet God in Christus van ons af, dat telt!" Amen! Dat volk laat zich alleen en geheel gezeggen door het Woord en als er geen buigen meer is voor het Woord door degenen die zich uitgeven voor Gods volk, dan scheiden de wegen, want dan is de leer, de liefde en de waarheid van het Evangelie in het geding, en dat tolereert het recht Gods niet, maar ook de ware liefde niet!

Genoemde godsmannen hebben door het geloof geleefd en de goede strijd des geloofs gestreden. Zij zijn niet te rade gegaan bij vlees en bloed, maar streden onder de kruisbanier van Koning Jezus. Door Hem werden zij geleid in wegen die het vrome vlees haat. God had hun rechterhand gevat en zij moesten van alles en iedereen afzien en ook hun eigen vlees verloochenen, om de loopbaan te lopen die God hen in Christus had voorgesteld, Zijn Naam tot eer.

We overdenken in afhankelijkheid des Heeren:

1. De lijdzaamheid der heiligen

2. De loopbaan der heiligen

3. Het Voorwerp des geloofs

4. De voorgestelde vreugde

Het verhaal gaat dat de inhoud van de ware lijdzaamheid der heiligen bestaat uit 'horen, zien en zwijgen.' Dat moge de regel des levens zijn voor het huidige naamchristendom, maar die fabel wordt door Paulus genoegzaam weerlegd in onze tekst van overdenking. "*Laat ons met lijdzaamheid LOPEN...!*"

De gelovigen in Christus zijn dus gedurig in beweging. Zij lopen in de loopbaan, namelijk op de smalle weg des levens. Dat is een nauwe weg die niemand recht schijnt en die weg is afgebakend door een muur aan beide zijden. We hopen daar nog op terug te komen in ons tweede punt van overdenking.

Gods kinderen lopen de smalle weg dus met lijdzaamheid. Wat is lijdzaamheid eigenlijk?

Lijdzaamheid is geduldige, standvastige, volharding. Lijdzaamheid is bedaarde, gewillige onderwerping aan de wille Gods. Lijdzaamheid is het tegenovergestelde van lijdelijkheid. Lijdelijkheid is dood, maar de lijdzaamheid der heiligen is een vrucht uit de lijdzaamheid van Christus. *"Doch de Heere richte uw harten tot de liefde van God, en tot de lijdzaamheid van Christus", 2 Thess. 3:5.*

Lijdzaamheid is ook verdraagzaamheid, niet jegens de zonde, geen valse verdraagzaamheid, maar geloofsverdraagzaamheid vanwege het opgelegde kruis van Christus. Christus heeft het kruis verdragen en de schande veracht.

De lijdzaamheid der heiligen staat dus in het kader van de gelijkvormig aan het beeld van Christus. De mens is IN het beeld Gods geschapen in ware kennis, gerechtigheid en heiligheid en zo wordt ook de uitverkoren zondaar hersteld en herschapen IN het beeld Gods, namelijk in Christus. *"Welken Hij gesteld heeft tot een Erfgenaam van alles, door Welken Hij ook de wereld gemaakt heeft; Dewelke, also Hij is het Afschijnsel Zijner heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld Zijner zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het Woord Zijner kracht, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelve teweeg gebracht heeft, is gezeten aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste hemelen; zoveel treffelijker geworden dan de engelen, als Hij uitnemender Naam boven hen geërfd heeft", Hebr. 1:2-4.*

We worden in het Beeld Christi herschapen en in het Beeld Gods hersteld door de wedergeboorte.

Christus is het Beeld Gods (2 Kor. 4:4) en als we in Christus hersteld worden in het Beeld Gods, zijn we een nieuwe schepping. Christus is het Begin der Schepping Gods en Hij is ook het Begin der herschepping Gods, ja, Hij is het Begin en het Einde, de Eerste en de Laatste, de Alpha en de Omega.

Wie in Christus is, is een nieuw schepsel; al het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.

Dat weten al Gods kinderen bij de inleving door het geloof en daarom lopen zij met lijdzaamheid de loopbaan die hen is voorgesteld in Christus.

Dus padje lopen ten einde toe, volk des Heeren, want Christus is ons voorgegaan en heeft de weg voor ons gebaad naar het Vaderhart en Vaderhuis met Zijn Eigen Bloed, ja, Hij is de Weg, de Waarheid en het Leven. *"Dewijl wij dan een groten Hogepriester hebben, Die door de hemelen doorgegaan is, namelijk Jezus, den Zoon van God, zo laat ons deze belijdenis vasthouden", Hebr. 4:14.*

Er is geen weg tot God buiten de geloofskennis in Christus. Niemand kan tot de Vader komen dan door Christus en dat in een weg van recht.

Geliefden, hier kent ieder kind van God wat van, hoe zwak het geloof ook moge zijn.

Al Gods kinderen worden zalig door recht, namelijk door de gerechtigheid van Christus in de toerekening en hebben vrede met God door het geloof (Rom. 5:1).

Dan gaan ze lopen de loopbaan die hen is voorgesteld, namelijk achter den Heere Jezus aan en gaan niet te rade met vlees en bloed.

Dan ga je je hand niet ophouden bij mensen, maar bij

God, om als een bedelaar bediend te worden door een dienende Heere Jezus en daar kan de Heere wel mensen voor gebruiken, maar ze geven God de eer, omdat zij alles ontvangen uit Zijn Vaderlijke hand.

Dan zeg je de verzekeringsbank vaarwel, omdat je je bank in den hemel hebt. Dan leef je niet meer van fondsen en uitkeringen, maar uit de hand van een liefhebbend Vader, Die mildlijk geeft en niet verwijt.

Dan werp je al je bekommernis op Hem, omdat Hij voor je zorgt en je uit de rechten Gods bedient, namelijk met voedsel, deksel en gemeenschap.

Ga je hiermee knoeien, dan heb je ook de lijdzaamheid niet meer in de beoefening en loop je ook niet meer recht naar de Waarheid van het Evangelie. Dan verkeer je op betoverde grond en dan moet je je stand ophouden, je bekering bewijzen, dan ga je te rade met vlees en bloed, omdat de hemel zwijgt.

Dan ga je die en die raadplegen hoe zij erover denken en als je dan medestanders op je hand krijgt die je overnemen, voel je je gerust, maar het is een valse rust, want wat uit het vlees geboren is blijft vlees en vlees kan God niet behagen.

Je gelooft het niet en je gaat door, totdat... Totdat?

Ja, totdat je de gesel voelt van Gods ongenoegen en je hart ineenkrimpt van wettische dienstbaarheid. Totdat je de wapens inlevert op genade of ongenade en je als dood neervalt aan de voeten van Hem Die leeft en regeert in eeuwigheid.

En als je knoeit met de rechten Gods, dan neem je geschenken aan en dan buig je het recht. Dan ga je de zonden goedpraten, omdat je niet meer recht wandelt

naar het Evangelie.

Wat gelooft gij van de Voorzienigheid Gods?

Op de smalle weg kunnen we alleen lopen door de lijdzaamheid des geloofs, al was er geen rund meer in de stal en geen brood meer in de kast. Dan mogen we leven door het nochtans des geloofs.

Te leven uit de hand des Heeren kan dus alleen als we de loopbaan lopen met de lijdzaamheid van Christus. Dan leef je van hetgeen je hemelse Vader je toeschikt, staande op de Rots der eeuwen, in Wien geen schaduw noch omkering is. Dan ben je vergenoegd met hetgeen God je geeft en onthoudt, schenkt en afneemt, want Hij heeft gezegd: *"Ik zal u niet begeven, en Ik zal u niet verlaten"*, Hebr. 13:5b.

U zegt: Maar dat is niet altijd in de beoefening.

Antw.: Wat heeft dat er mee te maken? De leer der zaligheid en de voorzienigheid staat of valt niet met de beoefening des geloofs, maar is vast in God. Of wilt u liever de ongestalte van Gods volk horen om er ook bij te horen? Paulus noemt geen enkele ongestalte van Gods volk op in de tekst van onze overdenking. Het zijn de geroepen heiligen in Christus, zonder enig gebrek. *"Geheel zijt gij schoon, Mijn vriendin, en er is geen gebrek aan u"*, Hoogl. 4:7.

U zegt: Maar hoe kom ik van mezelf af, want ik heb zo'n last van die oude mens.

Antw.: Dat is een wettische voorstelling van zaken. Als u het eingedom van Christus bent, is de oude mens gedood in de dood van Christus ineens en voor altijd.

Dan is de oude mens voorgoed gestorven en dan is al het oude voorbijgegaan, ziet het is alles nieuw geworden. Gods volk is een nieuw schepsel in Christus, volmaakt en zonder enig gebrek en tegelijk totaal vleeselijk, verkocht onder de zonden, omdat ze vlees is. Het vlees, het lichaam der zonde, is het stoffelijke overschot van de oude mens. Het is niet meer dan een stuiptrekkend lijk, waarin geen geest meer is.

Zeer velen van Gods volk redeneren vanuit de gestalte van de oude mens en bedrijven zo geestelijk overspel met de oude Adam onder de wet. Als je dat doet, loochen je de leer en de bevinding van de rechtvaardiging van de goddeloze. Dan ontken je eigenlijk dat Christus te Zijner tijd gestorven is voor de goddelozen (Rom. 5:6). Dan leef je in dienstbaarheid, omdat de leer der afsterving van de oude mens je betoverd heeft tot op je botten en omdat je de Heidelberger Catechismus boven het Woord stelt.

De waarachtige bekering bestaat niet uit de afsterving van de oude mens, want die IS gestorven. De waarachtige bekering bestaat ook niet uit de afsterving van het vlees, want Gods volk blijft 100% vlees tot haar dood toe. De waarachtige bekering bestaat uit de aflegging van de WERKINGEN des vleses, doordat de Geest de overhand krijgt. De oude mens is gestorven (Gal. 2:19) en wordt nooit meer levend. Hier hebt u de grond van de dood van de oude mens: *“Want dat Hij gestorven is, dat is Hij der zonde eenmaal gestorven; en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode.*

Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere”, Rom. 6:10-11.

Geen afsterven van de oude mens, want die is dood. Wel *altijd de doding van den Heere Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam zou geopenbaard worden. Want wij, die leven, worden altijd in den dood overgegeven om Jezus’ wil; opdat ook het leven van Jezus in ons sterfelijk vlees zou geopenbaard worden”, 2 Kor. 4:10-11.*

Dat is geen afsterven van de oude mens, maar het afleggen van alle last der zonde door de doding van de Heere Jezus in ons lichaam.

Per saldo bestaat de waarachtige bekering uit de aflegging van de last der zonde, de aflegging van de werkingen van het vlees en de opwas in de kennis van Christus. Door het geloof krijgt de Geest niet steeds meer, maar steeds wéér de overhand over het vlees.

De opstellers van de Heidelberger Catechismus hebben ongetwijfeld goede bedoelingen gehad, maar in de verwoording van de waarachtige bekering hebben ze zich rooms uitgedrukt. De nieuwe mens in Christus is geen tweemens, want een tweemens is een schizofreen mens. Nee, de nieuwe mens in Christus is volmaakt in de Volmaakte en tegelijk geheel vleeselijk, verkocht onder de zonde.

De leer van de afsterving van de oude mens staat haaks op de ware lijdzaamheid des geloofs. De bijbelse orde is GANS anders. De oude mens verkeert alleen onder de Wet en NOOIT onder het Evangelie der genade. Als de Wet inkomt, sterft de oude mens door

de bediening des doods en staat de nieuwe mens met Christus op in een nieuw leven, waarin AL het oude is voorbijgegaan, omdat het alles is nieuw geworden in het Begin der herschepping Gods.

"Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen", Rom. 6:6.

De oude mens IS gekruisigd en IS gestorven. De staat onder de wet is voor Gods ware volk verleden tijd en keert nooit weer. De oude mens is niet meer. De oude mens is de dienstbare werkheilige mens onder de Wet. Aan die oude mens in zijn onverzoende staat is Gods volk gestorven door de bediening des doods.

Het lijk van de oude mens is het lichaam der zonde, het vlees, dat zich der Wet Gods niet onderwerpt.

Kan een lijk afsterven? Waar haalt men dit vandaan? Een lijk kan alleen besterven. De Heilige Geest leert bij monde van Paulus: *"Laat ons afleggen allen last, en de zonde, die ons lichtelijk omringt..."*, omdat we, volk des Heeren, gestorven ZIJN.

Wat is afleggen? Dat is het afleggen der zonde, omdat wij -volk des Heeren- der zonde gestorven zijn! Het is het afleggen van een lijk dat begraven is. De waarachtige bekering bestaat dus uit afleggen der zonde en het opwassen in de kennis van Christus, om van dag tot dag vernieuwd te worden. Dat is geen proces, want we worden niet steeds nieuwer, maar als we wedergeboren zijn tot een levende hoop, worden we in de nieuwigheid des levens in Christus steeds weer geopenbaard en bevestigd.

"Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze

uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag", 2 Kor. 4:16.

Paulus handelt hier dus over de dagelijkse bekering en dat bestaat uit het afleggen van het bedorven vlees en een opwas in de Geest door de Geest der heiligmaking. Dus de oude mens is een lijk, waarin geen geest des levens meer is. De eerste man is dood en de Wet heeft geen zeggenschap meer over een lijk. De nieuwe mens is opgestaan en die bevestigt de Wet, echter niet door doen, maar door het geloof.

Bij vele belijders speelt de oude mens een slachtofferrol om de schuld der zonde te werpen op de oude mens en zelf voor de bekeerde man of vrouw te spelen. Men wil een zondebok en iemand de schuld van de zonde geven, en daar gebruikt men dan de oude mens voor om zelf vrijuit te gaan.

Maar geliefden, de mens heeft al zoveel vonden gezocht om God uit handen te kunnen blijven. Het zal echter niet baten. Wie leert dat de oude mens nog moet afsterven, is zelf een oude mens, heult met Rome, en weet niet wat genade is.

De leer van de afsterving is niet de lere Christi. Het woord 'afsterven' komt in heel de Bijbel niet voor. Gods volk wordt niet bij stukjes en beetjes rijp voor de hemel. In Christus HEBBEN zij hun wandel in de hemel. Wat moet er dan nog gedood worden hier op aarde? De oude mens? Nee, wat die is de definitieve wetsdood gestorven.

Paulus leert wel in Kolossensen 3:5: *"Doodt dan uw leden, die op de aarde zijn, namelijk hoererij, onreinigheid, schandelijke beweging, kwade*

begeerlijkheid, en de gierigheid, welke is afgodendienst."

In de grondtaal staat het niet op deze gebiedende wijs. Daar staat volgens Kohlbrugge: "Hebt ze gedood!"

Bovendien, de leden die op aarde zijn, betreffen geen persoon, niet de oude mens, maar de inwonende zonden. De aanwezigheid van de inwonende zonden wordt niet weggenomen, maar zijn ondergeschikt aan het geloof, omdat het geloof de wereld overwint en aan de heersende macht der zonde gestorven is, namelijk in en door Christus.

U ziet, in het leven onder de genade, is de persoon van de oude mens eruit; die is niet meer, die is dood, die is gedood. De eerste man is dood en de nieuwe mens is vrij van de Wet van de eerste man. Christus trouwt een reine maagd, eentje die geen oude mens meer IS, omdat ik een nieuw schepsel ben in Hem Die eeuwiglijk leeft en tot mij gezegd heeft: *"Ik leef en gij zult leven."*

Dus nogmaals, als men de afsterving van de oude mens leert, loochent men de leer van de rechtvaardiging van de goddeloze, want bij de leer der afsterving is de oude mens nog in leven, hoewel stervende. Nee, Gods Woord leert het gans anders: *"Ik ben door de Wet der Wet gestorven... en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij."* (Gal. 2:19-20).

God rechtvaardigt de goddeloze door de toegerekende gerechtigheid van Christus en dan is de zondaar volkomen rechtvaardig en volmaakt heilig in Christus, zonder vlek en zonder rimpel.

Rechtvaardigmaking is herschepping vanuit de dood

in het leven. God schiept uit niets iets. God herschept uit de dood het leven. God herschept geen levende mensen. God herschept geen stervende mensen. God herschept geen afstervende mensen, nee, God herschept de doden uit het graf van hun adamsbestaan en maakt hen levend in Christus.

De oude mens staat onder het vonnis der Wet en dat geldt ook Gods volk vóór hun bekering. Gods gerechtvaardigde volk is die oude mens echter gestorven en staat derhalve niet meer onder de vloek der Wet. De Wet is niet de rechtvaardigen gezet, maar de onrechtvaardigen, want de Wet is niet door het geloof. Nog een keer: *"Doodt dan uw leden die op aarde zijn."* Dus toch aan de slag? Nee, want ge **"HEBT ZE GEDOOD"**, staat er in de grondtaal.

U zegt: Maar kun je dat vlees dan maar de ruimte geven en er op los zondigen?

Antw.: Zo redeneert de oude mens, maar zo spreekt het geloof NOOIT. Hoor maar: *"Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde? Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven?"* Rom. 6:1-2.

De oude mens is dood en de nieuwe mens in Christus zondigt niet; die kan niet zondigen (tot den dood), omdat hij uit God geboren is. Gods volk leeft dus niet meer in de zonde, want dat doet alleen de oude mens.

Toen Paulus achter dat geheim was, schrijft hij: *"Ik dan doe datzelve nu niet meer, maar de zonde, die in mij woont"*, Rom. 7:17.

Na ontvangen genade blijft er van de oude mens niets over dan een lijk, namelijk het lichaam dezes doods, dat is het vlees. En het vlees doet niets dan zondigen.

Nu hoor ik een ziel vragen: Hoe kom ik van dat lichaam der zonde en des doods af?

Antw.: Wel, als je in Christus bent en de laatste adem uitblaast in de tijd. Aan deze zijde van het graf blijft Gods volk GEHEEL vleselijk, verkocht onder de zonde. Het vlees is niet af te sterven, alleen door het geloof af te leggen, hetgeen definitief gebeurt met de laatste adem van het lichaam der zonde.

De waarachtige bekering bestaat niet uit de afsterving van de oude mens en de opstanding van de nieuwe mens, maar uit het afleggen van (de werkingen van) het vlees en de opwas van de nieuwe mens in Christus. Gods ware volk IS de oude mens gestorven en IS opgestaan als een nieuw schepsel. Paulus schrijft door de inspiratie des Geestes: *"Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij overgegeven heeft", Gal. 2:20.*

Dus hetgeen Gods volk in het vlees leeft, leeft zij door het geloof des Zoons van God. Dat is de zuivere heiligmaking, namelijk leven uit Christus onze Heiligmaking en leven uit de heiligmaking van Christus. Daarin doet de oude werkende mens niet meer mee, want die is dood.

En dan leert de apostel verder in Kolossensen 2:6: *"Gelijk gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt alzo in Hem."*

Daar heb je de lijdzaamheid der heiligen, want die drukken de voetstappen van Christus op de loopbaan die hen is voorgesteld met de lijdzaamheid van Christus. Daarvan geeft Paulus getuigenis, namelijk over de wolk der getuigen die ons is voorgegaan, waarvan wij reeds melding hebben gemaakt aan het begin van deze verhandeling.

Deze volstrekt onlogische leer des geloofs staat haaks op de logiceer van dr. Steenblok. Vrije genade is niet te beredeneren, alleen maar te oefenen door het geloof. Ik kan het eigenlijk niet goed uitleggen, want het ware geloofsleven is bovennatuurlijk en niet rationeel. Het verstand is een slap gevalletje en daarom wordt deze leer en degenen die deze leer leren op grond van de Schrift zo duivels verdacht gemaakt in onze dagen, zelfs door degenen die aanvankelijk genade kennen, maar vreemd zijn aan een tweede bekering.

In de eerste bekering wordt vlees en Geest zo dikwijls gemengd en vlees wordt Geest genoemd en Geest vlees. Met de roomse twee-mens leer kun je nog aardig die oude mens de schuld geven van je zonden, maar dat lukt je na een tweede bekering niet meer, omdat je dan finaal door je bekering gezakt bent en er feitelijk niet meer bent, ja, in Christus.

Op de Pinksterdag kende Petrus die tweede bekering en toen preekte hij niet: "Die WIJ gekruisigd hebben", nee, hij wees van zich af bij God vandaan en preekte met de autoriteit van de Heilige Geest: *"DIEN GIJ gekruisigd hebt!"*

U zegt: "Maar alle oudvaders leren de afstervingsleer

van de oude mens conform de Heidelbergse Catechismus.”
Antw.: Wat gaat mij dat aan? Gods Woord leert ons gans andere zaken. *"Want dat Hij gestorven is, dat is Hij der zonde eenmaal gestorven; en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode. Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere", Rom. 6:10-11.*

Met die afstervingsleer van de oude mens kun je je wel armzalig aanstellen, maar ondertussen houd je de zonde aan de hand, want je hebt toch een zondebok, namelijk de oude mens.

U kunt absoluut zo niet voor God verschijnen, mijn beste, ook niet met een beroep op de Heidelbergse Catechismus.

Zolang de mens niet de oude mensdood gestorven is en niet Gode levendgemaakt is, is er op grond van de Heilige Schriftuur geen sprake van genade voor die mens. Dit geldt ook het gros rechtzinnige predikanten. Men mengt Wet en Evangelie door elkaar tot een gifbeker van de schizofreen heilige mens die met een zedelijk veronderstelde heiligmaking dagelijkse vorderingen maakt.

De arminiaanse refo-rest stapt met zevenmijlslaarzen over de toepassing van Galaten 2:19 heen, spreken de oude mens zalig en plakken die mens een bekering aan het lijf en vervolgens wordt die mens aan de slag gezet met het doe-dat der wet, om zijn dankbaarheid te bewijzen.

U zegt: "Maar dit lijkt mij een gans nieuwe leer."

Antw.: Ja, als je Gods Woord als een verklaring leest

van de 'heilige boeken der oudvaders', dan kom je niet verder dan het begrip van de oude mens met zijn verdoemde onkunde. En in dat dienstbare spinnenweb zitten ook zeer velen van Gods kinderen verstrikt en zijn betoverd tot op het bot.

Het nabijkomend christendom zal echter afvallen als een Demas. Demas moet zich wel vreselijk aan de paulinische leer geërgerd hebben, omdat de dood van de oude mens eraan verbonden was. Hij wilde zichzelf als een werkheilig mens handhaven en daarom verliet hij Paulus en kreeg de tegenwoordige wereld weer lief, omdat hij die nooit gehaat had.

Met die leer van Paulus was niets te verdienen. Paulus stuurde zijn Koerierbrieven -die hij bij nacht en ontij schreef- wel door het land, maar Demas was het spuugzat om al die apostolische koerierbrieven van Paulus verzendklaar te maken voor jan nop. Hij wilde ook weleens wat winst in zijn broekzak en hij wilde er ook weleens uit.

Ja, de oude mens heeft altijd een winst- en verliesrekening, maar de winst van Gods volk ligt in haar verlies. De buit van 't overwonnen land viel zelfs de vrouwen in de hand, schoon niet mee uitgetogen. Daar heb je de lijdzaamheid der heiligen in het geloof van Jezus.

En dat is nu zo profijtelijk, geliefden, om een Demas in te leven, want dan wordt het weer waar door het onmogelijke, namelijk, dat God alzo lief de wereld gehad heeft, dat Hij Zijn Eniggeboren Zoon gezonden heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.

2. De loopbaan der heiligen

Om de loopbaan -zoals de wolk der getuigen die gelopen heeft- te kunnen lopen, moet je de last der zonde afleggen. Wat is afleggen? We hebben het al gezegd, afleggen is opbaren, in het graf achterlaten. Anders blijf je sukkelen met het stoffelijk overschot van de oude mens en het vlees in de watten leggen.

Ik ken nogal wat kinderen van God die zich volledig laten voeden door de westerse consumptiecultuur. Van een polemisch prikje in het vlees liggen ze drie maanden op bed. Aan ontbering in het vlees zijn ze volledig vreemd en zo gedragen ze zich ook. Maar er is lijden overig en God spaart geen vlees.

Overboord gaan met Jona is de enigste genezing voor vervroomd vlees dat de oude mens nog wat leven in zijn lijfzakken wil stoppen. Gods ware kinderen leven in zwakheid en door de kracht van Christus zijn ze tot alles in staat. Niet op hun bevel, maar op Gods bevel. Met mijn God dring ik door een bende tegenstanders en duivelskunstenaars heen en met Hem spring ik over de muren van onmogelijkheden. Velen van Gods volk gaan echter in het harnas van Saul en maken zichzelf vleugellam. Ze doen wel gewichtig, maar ze overwinnen niet. En om toch vrucht op de plank te hebben, zegenen zij in wat het niet is en leggen een blaam op wat het wel is. Dat zijn typisch de stuiptrekbewegingen van het oude-mens-lijk en dat geslacht vaart niet anders uit dan door bidden en vasten.

U zegt: Maar prediker, zijn Gods kinderen dan van die vlot vooruitkomende mensen?

Antw.: Integendeel! Gods volk is een ellendig en arm volk, en kan zonder Christus niets, maar dan ook niets doen. Ze boeren meer achteruit op de loopbaan dan vooruit. Ze vallen van het ene gat in het andere gat. Hoe verder ze op de weg zijn horen ze meer en meer honden blaffen die ze nog nooit eerder gehoord hebben. Ze leren zichzelf kennen als gevleesde duivels, die God alleen maar in de weg lopen. Ze hebben doorgaans een zeer zwak geloof, maar een sterke God. Vanwege het inwendige bederf gaan ze doodbrakend over de wereld, gelijk een Heman.

Ja, dat volk kan alleen maar de dood en het verderf braken. Goed doen ze niet, want ze hebben enkel schuld en doem. Huichelaars hebben goed en kwaad, maar Gods ware volk heeft alleen maar kwaad. En daarom smeken zij den Heere geduriglijk.

"Gedenk niet meer aan 't kwaad dat wij bedreven.

Ons' euveldaan wordt ons uit gunst vergeven.

Waak op, o God, en wil van verder lijden.

Ons klein getal door Uwe kracht bevrijden."

Ja, als genade genade wordt, kom je nooit verder dan een gevleesde duivel, die van Christus leven moet en mag. Dat is geen stervend leven. Paulus zegt het anders: "Ik sterf alle dagen", dat is iets anders dan afsterven.

Sterven en opwassen kenmerken het leven der genade. Opwassen in de diepte, in de zondekennis, in Godskennis, in Christuskennis, in geheiligde kennis. Gods ware volk wordt elke dag in de dood

overgegeven om Christus' wil. Dat is totaal iets anders dan het roomse afstervingsproces. Sterven om te leven, dat is de samenvatting van de bijbelse genadeleer. *"Maar wij, als dienaars van God, maken onszelven in alles aangenaam, in vele verdraagzaamheid, in verdrukkingen, in noden, in benauwdheden, in slagen, in gevangenschappen, in beroerten, in arbeid, in waken, in vasten, in reinheid, in kennis, in lankmoedigheid, in goedertierenheid, in den Heiligen Geest, in ongeveinsde liefde. In het woord der waarheid, in de kracht van God, door de wapenen der gerechtigheid aan de rechter zijde en aan de linker zijde; door eer en oneer, door kwaad gerucht en goed gerucht; als verleiders, en nochtans waarachtigen; als onbekenden, en nochtans bekend; als stervenden, en ziet, wij leven; als getuchtigd, en niet gedood; als droevig zijnde, doch altijd blijde; als arm, doch velen rijk makende; als niets hebbende, en nochtans alles bezittende", 2 Kor. 6:4-10.*

Onlangs las ik een rondzendbrief van stichting hartschreeuw waarin men Paulus met zijn klacht in Romeinen 7:14 onder de Wet plaatst, als zijnde nog niet verlost. Letterlijk weergegeven stond er in die schreeuwlelijke brief: *"Paulus leefde in Rom. 7:14 onder een macht die hem te sterk was... Maar nu [in Rom. 8:2] is hij werkelijk verlost en vrijgemaakt!"*

Het vleselijk zijn, verkocht onder de zonde, waarvan Paulus melding maakt in Rom. 7:14, wordt door die ketterse rondzendbrief buiten het leven der genade geplaatst. Dit is het eigenlijke werk van de duivel,

want de geestelijke kennis ten aanzien van het geheel vleselijk zijn en verlost te willen worden uit het lichaam des doods, leert geen enkel mens in het stuk der ellende. Romeinen 7:14-20 leer je pas in het derde stuk, namelijk in het stuk der dankbaarheid, ofwel in het leven der heiligmaking.

In genoemde rondzendbrief raaskalt men verder: *"De gelovige komt vrij van de macht van de wet der zonde, zodat hij niets meer hoeft te doen wat hij niet wil. De macht van de Geest zorgt ervoor dat wij geen zonde begaan. De gevangenschap en ellende van Rom. 7 maakt plaats voor de vrijheid die de Heilige Geest in Christus geeft in Rom. 8."*

Dit is een godslasterlijke en volbloed antinomiaanse en pelagiaanse voorstelling van zaken. Volgens deze ketterij groeit Gods volk het 'ellendige zondaar zijn' te boven en komen Gods kinderen in een soort geestelijk walhalla waarin het vlees geen rol meer speelt, laat staan dat men zich totaal vleselijk kent en verkocht onder de zonden door de geestelijke Wet. Paulus wilde het goede doen, maar zij doen het. Paulus deed wat hij niet wilde, maar de hartschreeuwers doen het niet.

Deze hartschreeuwende ketterij is echter NIET de vrijmaking des Geestes, maar de vrijmaking des duivels, waarop de vervloeking van Galaten 1:8-9 ontegenzeggelijk van toepassing is.

God laat dit soort ketterijen echter toe, opdat de waarheid in Christus door Zijn ware getuigen zuiver beleden zou worden. Daarmee maak je geen naam, maar mijn naam mag vergaan als Zijn Naam maar verhoogd wordt. Aan het 'getuigen zijn' moeten we

echter nog beginnen, want het is maar stukwerk. De Heere doet met Zijn pond wat Hem behaagt en wij mogen achter Hem aan komen, kon en mocht het eens zijn gewillig en bereid gemaakt tot Zijn dienst.

Dat gebeurt ook, want het is een liefdedienst die nooit verdriet en de geboden van Christus zijn niet zwaar als het geloof maar enigszins werkzaam mag zijn en dat door de liefde Christi. Dan brengt de Heere ook de bede voor degenen die Gods Woord en werk tegenstaan in de beoefening: *"Vergeef het hen, want zij weten niet wat zij doen."* Maar die bede gaat nooit gepaard met het relativeren van de Waarheid.

Paulus had op de loopbaan des geloofs vele tegenstanders, maar de Heere had hem een krachtige deur geopend die niemand kon sluiten. Op de loopbaan van de geloofslidzaamheid moeten vele hindernissen genomen worden. En hoewel we dikwijls vallen in onvoorziene gaten, omdat we zo blind zijn in 's hemels wegen, dan nog is de Heere mij een Licht. *"Verblijd u niet over mij, o mijn vijandin! wanneer ik gevallen ben, zal ik weder opstaan; wanneer ik in duisternis zal gezeten zijn, zal de HEERE mij een Licht zijn", Micha 7:8.*

U zegt: Om de loopbaan met lijdzaamheid te lopen, moeten we dus de zonden afsterven.

Antw.: Mis! Dan wordt de zonde afgelegd, omdat we die gestorven zijn en dan is het God Die in u werkt, beide het willen en het werken naar Zijn welbehagen. Op de loopbaan loopt men om de prijs, ofwel om de kroon der overwinning te behalen. Op die loopbaan

onthouden de lopers zich in alles. Dan leef je echt niet meer op de grens wat wel en wat niet kan. Dan verberg je je vlees ook niet meer achter bijv. David's gezinswigestalte, wiens huis alzo niet was bij God. Dan roep je je Rechter om ontferming, gelijk Job: *"Ik zal mijn Rechter om genade smeken."*

En bij het vallen in de zonde, smee je zoals David God om ontferming: *"Laat mij in de handen des Heeren vallen."* Ja, want David en Job wisten dat de barmhartigheid der goddelozen wreed was. En dat is nog zo, geliefden. Job's vrienden waren schijnzwanger van barmhartigheid, maar in werkelijkheid voerden ze een ordinaire strijd tegen vlees en bloed, tegen de zwaar beproefde Job. Job stond helemaal alleen in zijn beproeving, maar hij valt gedurig aan Gods kant en niet aan de kant van zijn humanitaire vrienden die de ene bijbeltekst na de andere op hun lippen namen om de rechtvaardige Job tot de orde te roepen. In hun zedelijke ratio dachten ze namelijk dat Job van God geplaagd werd om een bepaalde zonde.

Ja, als je niet weet van de beproevingen des geloofs, waarin je geen mens meer overhoudt, dan kun je nog aardig meneer de pastoor spelen, terwijl je je eigen oogbalk gladstrijkt. In zijn beproeving bleef Job echter recht wandelen naar het Evangelie, terwijl zijn vrienden totaal vreemd waren aan dit soort geloofsvuurdoop-beproevingen zoals Job die moest ondergaan.

Toch zegt Job op de puinhoop van zijn bestaan met opmerkelijke vrijmoedigheid: *"Ik weet dat mijn Verlosser leeft"*, en: *"Als goud zal ik uitkomen."*

Ja, Job mocht de loopbaan lopen met de lijdzaamheid van Christus, want zijn eigen lijdzaamheid had gefaald toen hij zijn geboortedag vervloekte. Zo leert Gods volk zich kennen, als verliezers van Gods recht, want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave (Ef. 2:8).

Job moest het van vrije genade hebben, alsook de wolk der getuigen, waarvan Paulus melding maakt in de tekst van onze overdenking. Zij zijn der wereld niet waardig geweest, aller uitvaagsel en aller afschrapsel. Het wil wat zeggen, geliefden, als Christus Zijn Kerk persoonlijk (!) belooft, wat u kunt vinden in Mattheus 28:20: *"En ziet, Ik ben met ulieden, al de dagen, tot de voleinding der wereld. Amen."*

Dan zal je van ALLEN gehaat worden, want God gunt Zijn eer niet aan gesneden beelden, zelfs al betreft het Gods volk. Dat volk zal echter alleen wonen en onder de heidenen niet gerekend worden. Dikwijls leven ze in de spelonken van eenzaamheid, maar juist daarin is de Heere hen een Rots om in te wonen.

Kent u wat van dat woestijnleven van de geroepen heiligen? Dat is heus geen zielig volk, hoor, dat kleine kuddeke van Christus, want hoewel arm en ellendig, denkt God aan hen bestendig. En daarom betrouwen ze op de Naam des Heeren. Dat is een gedurige dood voor het vlees, maar tegelijk is het een opwassen in de Geest. En de Heere komt het lijden van de Zijnen al in de tijd zo heerlijk te verzoeten, namelijk met Zichzelf. En gisteren heb ik het nieuwelings uit Zijn mond gehoord: *"Ik leef en gij zult leven."* O, wat zal een nietig mens mij doen? Wat zal vlees mij deren? Het baat u

geen gewin, wij gaan ten hemel in en erven Koninkrijken! Om de geestelijke loopbaan te kunnen lopen moeten alle last en de zonden afgelegd worden. Reizigers op de smalle weg wandelen niet op hun gemak, noch voor hun ontspanning, maar haasten zich om de stad te bereiken die fundamenten heeft, wiens Kunstenaar en Bouwmeester God is. Het zijn geen gemakzuchtige wandelaars, maar snelle lopers, die jagen naar de prijs. *"Maar één ding doe ik, vergetende, hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus", Filip. 3:14.*

Paulus drukt zich nogal activistisch uit, zou je zeggen. Ja, zo leest de remonstrant het Woord, namelijk biblicistisch, maar zo staat het er niet en verstaat het ware geloof het ook niet. Paulus schrijft namelijk in 1 Korinthe 15:10: *"Doch door de genade Gods ben ik, dat ik ben; en Zijn genade, die aan mij bewezen is, is niet ijdel geweest, maar ik heb overvloediger gearbeid dan zij allen; doch niet ik, maar de genade Gods, Die met mij is."*

In deze context moeten we ook het afleggen van de last der zonde verstaan. Dat komt niet tot stand door de werkende mens, maar door de genade Gods. De genade doet het alleen! Gods volk wordt door de liefde van Christus gedreven, waarvan de Drijver de Heilige Geest is. De uitgestorte liefde Gods is geen zelfstandige kracht waarover Gods volk beschikt, nee, nee, en nog eens nee. Huichelaars, kettters en hypocrieten schermen altijd met de liefde, maar dat is de liefde van Christus niet. Zonder de invloed van de Heilige Geest,

kan Gods volk met de liefde Gods niets beginnen. Zij zijn afhankelijk van de roeringen des geestelijke waters. God zet Zijn volk in beweging, dat doen ze zelf niet, want zonder Hem kunnen we niets doen.

De loopbaan is afgebakend, zeiden we reeds in het begin, door twee muren aan beiden zijden. Dat zijn de muren van Gods onwankelbare trouw, die NOOIT de (af)val van Zijn schapen zal gedogen. Gods volk kan betoverd zijn, ver van hun plaats zijn, in wettische dienstbaarheid verkeren, maar zij kan nooit afvallen. Zij gaan van kracht tot kracht steeds voort, elk hunner zal in 't zaligst oord, in Sion, haast voor God verschijnen. Ja, en zij kwamen met haast en vonden Maria en Jozef en het Kindeke, liggende in de kribbe. Wat heeft dat er nu mee te maken?

Dat heeft er alles mee te maken, want op de smalle weg lopen allemaal lopers met een beestenstal van binnen. Die mensen lopen dus niet met de borst vooruit, nee, meestentijds kruipen zij op de smalle weg wat voort, met het hoofd naar beneden, zoals een geslagen hond naar zijn meester kruipt. Want in die beestenstal van binnen verkeren zoveel onreine vogelen, zoveel vleselijke lusten en van die doodbrakerijen, dat je er moedeloos van wordt.

Dat bederf van binnen blijft altijd maar doorgaan en het wordt niet minder, maar meer.

Hebt u daar nu ook zo'n last van, geliefden? Ik weet me soms geen raad vanwege dat bederfelijke bestaan van die 100% vleselijke mens. Ik denk soms dat de duivel nog veel christelijker is dan ik zelf ben, want ik ben vleselijk, verkocht onder de zonden. Hetgeen ik wil,

doe ik niet en hetgeen ik niet wil, dat doe ik. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen van de oude mens? NEE, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Maar daarin blijft Paulus niet steken, nee, hij zegt nog meer: *"Ik dank God door Jezus Christus onze Heere."* Paulus was door Christus gegrepen en als een goddeloze gerechtvaardigd en daarin lag zijn roem, namelijk in Hem alleen!

Het lichaam des doods schijnt dikwijls nog zo springlevend in het leven van Gods beminden, alsof er nooit iets gebeurd is.

Als je je zo gewaar wordt, kun je je wel gemakkelijk op de mesthoop van de wereld werpen, want er is geen onderscheid vanuit de mens. Helemaal niets!

Ik ben één en al wereld en ik kan er goed mee overweg, want ik voel me geen haar beter en ik ben het ook niet. God maakt onderscheid waar het totaal niet is. Op het kerkelijke erf onderscheiden de kerkmensen zichzelf van anderen. *"Ik ben heiliger dan gij!"* Je wordt er misselijk van. Zelfs Gods volk veinst met die afgrijselijke gestalte dikwijls massaal mee. Ikabod, Ikabod, Ikabod, de eer is weggevoerd. Er kunnen er geen twee meer met elkander lopen, want als je Jakob zijn zonden bekend gaat maken en Israëls overtredingen, dan moet je eens kijken hoevelen er tegenover je voorbijgaan met een dichtgeknepen neus, alsof je de pest hebt. Zelfs onder velen van Gods volk viert het Godevijandige humanisme hoogtij. Lief zijn voor elkaar en iedereen in zijn waarde laten is zo'n beetje de grondregel van het huidige christelijke gemenebest. Daarvan kreeg ook Christus een walg. *"En*

Hij vertrok naar de delen van Tyrus en Sidon", omdat er voor Hem geen plaats was in de harten van het vrome volk. Dat is nog zo, hoor. Al mag je de geestelijke loopbaan lopen met de lijdzaamheid van Christus, dan krijg je een berg afgunst te verduren, omdat men je het Licht in de ogen niet gunt. Als je nog wat ootmoed aan de dag kan leggen en gemaakte nederigheid, ja, dan laat men je wel met rust, maar als je niets bent en als Christus alles voor je is, en je gaat van Hem getuigen, dan breekt de refo-hel van het vrome vlees los. Dan werpt men je alles voor je voeten, doorgaans met bijbelteksten en vrome woorden om je op je woorden te vangen, zoals de Sanhedristen ook bij Jezus gedaan hebben. Het is bijna de dagelijkse praktijk. De duivel weet dat hij een korte tijd heeft en de listen van satan zijn me niet onbekend.

Heel refo-Nederland is betoverde grond. Als het kruis van Christus je niet met je neus in het stof drukt, zie je niets van deze dingen, ook niet als je predikant bent, ook niet als je tot Gods volk behoort. Dan is het kruis een ergernis voor je vrome vlees en dan veins je met de politiek-afvallige gristenhonden.

Is de Geest gedurig vaardig over je, dat maakt het verschil. Anders veins je mee, of met de godsdienstige rest, of met een sektarisch clubje dat van louter sentiment aan elkaar hangt.

God werkt in onze dagen alleen en uitsluitend door de enkelingen en met name buiten de legerplaats. En als er van die enkelingen weer vleselijk samscholen, dan blaast God erin, vanwege de onderlinge wedijver die in het afgunstige vlees eindigt. Het is een

verschrikkelijk-ziekelijk verwijfde tijd. Het gewone volk wordt staande de vergadering misleid op alle gebied. De kandelaar is allang verplaatst, maar niemand slaat er acht op. De Geest is geweken uit de westerse kerken, maar alles gaat goed, volgens de verondersteld gereformeerde kansels, met een objectieve verwijzing naar Gods verbond, à la dr. A. Huigen die lid is van een CGK-homokerk en God beweert te kennen, terwijl hij Gods getuigen publiek belasterd. En als God zulke refo-lasterkoppen in de dood legt, hetgeen ook gebeurd is onder zijn inzenders, wordt het aan het toeval toegeschreven.

Maar als God werkelijk aan Zijn verbond zal gaan gedenken, dan zal niemand zijn vrome stand nog kunnen ophouden, want God zal alle hoge plaatsen, inclusief de kerkelijke brokstukken tot gruis vermalen, want Hij zal Juda's steden herbouwen uit het stof.

Dan is ook Gods volk totaal failliet en ontbloot tot haar fundament Christus. Daarvan is vooralsnog geen sprake. Er moeten nog heel wat heilige huisjes -in- en uitwendig- met de grond gelijk gemaakt worden, zal Gods ware volk elkaar weer IN CHRISTUS omhelzen.

Niet op een dooie foto waarop David en Jonathan elkaar omhelzen, zoals ik die eens doorgestuurd kreeg van een Achitofeliaanse huichelaar, maar werkelijk, geestelijk en bij God vandaan en in de hitte van de vervolgingen en beproevingen. Dan zal ook de grote afval komen, waarbij de afval van de PKN in het niet valt. Dan zal blijken dat het kuddeke van Christus een zeer KLEIN kuddeke is, klein in getal, doch groot in kracht van Christus.

Om de loopbaan te lopen met lijdzaamheid moet alle last afgelegd worden. Er mag ons niets hinderen op die loopbaan, ook Gods volk niet. Als een kind van God een hinderpaal is op die loopbaan, neem er dan afstand van. *"En wij bevelen u, broeders, in den Naam van onzen Heere Jezus Christus, dat gij u onttrekt van een iegelijk broeder, die ongeregeld wandelt, en niet naar de inzetting, die hij van ons ontvangen heeft", 2 Thess. 3:6.* Dus als een broeder of zuster een hinderpaal vormt op de loopbaan die ons is voorgesteld, dan moeten we van hem of haar afstand nemen, vooral als ze de bediening/roeping gaan lasteren waarmee Christus ons geroepen heeft. Paulus heeft Hymeneus en Alexander aan de satan overgegeven, opdat zij zouden leren niet meer te lasteren (1 Tim. 1:20).

We mogen nooit barmhartiger zijn dan God en Zijn Woord, en als men onze roeping van Godswege met duivelse verdachtmaking in diskrediet stelt, dan hebben we net zo als Paulus te handelen zoals hij dat deed met Hymeneus en Alexander, namelijk om denzulken over te geven aan de satan, tot verderf des vleses, opdat mogelijk de geest behouden moge worden in den dag van den Heere Jezus (1 Kor. 5:5). Dus de zwaarste tucht heeft desondanks de behouding der ziel op het oog, want God heeft lust aan goedertierenheid, hoewel alleen en uitsluitend in en door Christus (Micha 7:18b).

De loopbaan lopen met de lijdzaamheid van Christus gaat altijd gepaard met groot en goed van de Heere spreken en geen goed woord over hebben van het vlees. God op het hoogst verheerlijkt en de mens op

het diepst vernederd, daarin is Gods volk verheugd.

Nou moet je niet gelijk jaknikken, geliefden, want de strijd tegen de geestelijke boosheden in de lucht wordt in onze dagen meer en meer belasterd als zijnde een strijd tegen vlees en bloed.

Christus heeft dat voorzegd: *"Indien zij Mijn woord bewaard hebben, zij zullen ook het uwe bewaren", Joh. 15:20b.* Namelijk, om het op een subtiele wijze als laster te brandmerken en te verketteren. Je moet de Woordtucht maar eens hanteren, dan kom je er wel achter wie je vrienden zijn en wie niet. David kende die tafelbroeders maar als te goed. Als hij van vrede sprak waren zij aan de oorlog. *"Mij aangaande daarentegen, als zij krank waren, was een zak mijn kleed; ik kwelde mijn ziel met vasten, en mijn gebed keerde weder in mijn boezem. Ik ging steeds, alsof het een vriend, alsof het mij een broeder geweest ware; ik ging gebukt in het zwart, als een, die over zijn moeder treurt. Maar als ik hinkte, waren zij verblijd, en verzamelden zich; zij verzamelden zich tot mij als geslagenen, en ik merkte niets; zij scheurden hun klederen, en zwegen niet stil. Onder de huichelende spotachtige tafelbroeders knersten zij over mij met hun tanden. HEERE! hoe lang zult Gij toezien? Breng mijn ziel weder van hunlieder verwoestingen, mijn eenzame van de jonge leeuwen", Ps. 35:11-17.*

En op een andere plaats schrijft David een gouden kleinood omtrent de bestrijders vanuit zijn eigen leven, maar ook voor de Kerk onder het kruis van alle tijden en plaatsen: *"Den gansen dag verdraaien zij mijn woorden; al hun gedachten zijn tegen mij ten kwade. Zij*

rotten samen, zij versteken zich, zij passen op mijn hielen; als die op mijn ziel wachten. Zouden zij om hun ongerechtigheid vrijgaan? Stort de volken neder in toorn, o God! Gij hebt mijn omzwerven geteld; leg mijn tranen in uw fles; zijn zij niet in Uw register? Dan zullen mijn vijanden achterwaarts keren, ten dage als ik roepen zal; dit weet ik, dat God met mij is", Ps. 56:5-9.

Ja, de duivel is nooit op vakantie en zal nooit aflaten om degenen die het getuigenis van Jezus hebben duivels verdacht te maken en op hun woorden te vangen. Paulus had echter een behagen in al die smaadheden, omdat de Heere tot hem gezegd had: *"Mijn genade is u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht."* En dan gaat de apostel roemen in en door vrije genade: *"Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone. Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil; want als ik zwak ben, dan ben ik machtig", 2 Kor. 12:9-10.*

O, geliefden, de loopbaan ten hemel is geen kalme reis, want daar komt alles tegen op, maar Christus garandeert wel een behouden thuiskomst, als wij een levend lidmaat mogen zijn van die Eén Heilige, Algemene Christelijke Kerk van Christus. Dan mag de hel vrij woeden, wij hebben 's Vaders Zoon aan boord en 't veilig strand voor 't oog.

Afleggen alle last en de zonden die ons zo lichtelijk omringen. Voor je het weet zit je erin verstrikt, namelijk in de strik van de begeerlijkheid des vleses, de begeerlijkheid der ogen, en de grootsheid des

levens. En de duivel heeft zoveel subtiele strikken op zijn boog, dat wij hem in eigen kracht niet kunnen wederstaan. Sla door het geloof acht op de woorden van de Zaligmaker: *"Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt, want de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak."* O, het vlees is zo zwak, mensen, en die vertrouwt op 's mans benen, wil God geen hulp noch heil verlenen.

Het naamchristendom dat altijd met de vlag der liefde zwaait, heeft haat in haar boezem om de rechtvaardige die in de Waarheid wandelt te verwonden.

Maat tegen dezulken betuig ik in Gods tegenwoordigheid met Maarten Luther: *"Als het geloof zoek is, dan is Christus zoek; maar waar Christus niet is, daar hebt u aan de liefde niets. Als u daarentegen eensgezindheid in de Geest en in Christus bewaart, schaadt het u niet als gij in onenigheid leeft met degenen die het Woord bederven en zo de eensgezindheid in de Geest verscheuren. Ik wil liever dat zij zich met de gehele wereld van mij afscheiden en mij vijandig gezind zijn, dan dat ik van Christus zou willen scheiden en Hem tot vijand zou moeten hebben, wat echter wel zou gebeuren, als ik Zijn eenvoudige en heldere Woord zou gaan inruilen voor de ijdele droombeelden van mensen, waarmee zij de woorden van Christus naar hun eigen believen verdraaien. Die ene Christus is voor mij groter dan alle mogelijke eensgezindheid in de liefde. We zullen niet dulden dat het Woord van God in welk leerstuk dan ook geschonden wordt."*

En dan schrijft Luther verder: *"De vergeving van de*

zonden heeft betrekking op hen die zwak zijn in hun geloof en hun gedrag, die hun zonden kennen en vergeving zoeken. De vergeving heeft GEEN betrekking op hen die de leer bederven, die hun dwaling en zonden niet toegeven, maar in een vijandige houding daarin volharden, alsof het de waarheid en de gerechtigheid is. Daardoor bewerken zij dat zij de vergeving van de zonden verliezen, want zij verdraaien en verloochenen het Woord dat de vergeving van zonden predikt en brengt. Daarom moeten zij EERST in Christus met ons één worden, d.w.z. zij moeten hun zonden inzien en hun dwaling corrigeren; als dan NOG de geest der zachtmoedigheid ontbreekt, kunnen zij ons terecht aanklagen." (Commentaar op den Galatenbrief, pag. 362-363).

Dus al die zedenmeesters die de liefde en eenheid in hun vaandel voeren ten koste van de waarheid van Gods Woord, ten koste van de bijbelse toe-eigening van het heil, de zonde goedpraten en de tucht versmaden, zich weigeren te bekeren, dezulken moeten na een eerste of tweede vermaning verworpen worden. Dezulken overtreden en blijven niet in de leer van Christus en hebben God niet. Zij wandelen niet recht naar het Evangelie en lopen de loopbaan niet met de lijdzaamheid van Christus. Dezulken nemen het verrotte rijke jongelingsvlees aan en verloochenen de leer van de rechtvaardiging van de goddeloze metterdaad, ook al nemen zij die op de lippen.

Gods Woord leert uitdrukkelijk: *"Leg niemand haastelijk de handen op."*

En daarom stel ik mijn aangezicht als een keisteen tegenover al die reformatorische gladjanussen en kijkdoos-publicisten die een naam willen maken met plagiaatschurkerij en door met andermans kalveren te ploegen. *"Want alzo heeft de HEERE tot mij gezegd, met een sterke hand, en Hij onderwees mij van niet te wandelen op den weg dezes volks, zeggende: Gijlieden zult niet zeggen: Een verbintenis, van alles, waar dit volk van zegt: Het is een verbintenis; en vreest gijlieden hun vreze niet, en verschrikt niet. Den HEERE der heirscharen, Dien zult gijlieden heiligen, en Hij zij uw vreze, en Hij zij uw verschrikking. Dan zal Hij ulieden tot een Heiligdom zijn; maar tot een steen des aanstoots en tot een rotssteen der struikeling den twee huizen van Israël, tot een strik en tot een net den inwoners te Jeruzalem. En velen onder hen zullen struikelen, en vallen, en verbroken worden, en zullen verstrikt en gevangen worden. Bind de getuigenis toe; verzegel de wet onder mijn leerlingen",* Jes. 8:11-16.

Christus preekt geen valse oecumene, maar veeleer verdeeldheid. *"Meent niet, dat Ik gekomen ben, om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Want Ik ben gekomen, om den mens tweedrachtig te maken tegen zijn vader, en de dochter tegen haar moeder, en de schoondochter tegen haar schoonmoeder. En zij zullen des mensen vijanden worden, die zijn huisgenoten zijn",* Matth. 10:34-36.

Over deze tekst heb ik nooit een dominee horen preken, want zij genezen de breuk van de dochter

Mijns volks op het lichtste, zeggende: Vrede, vrede! doch daar is geen vrede (Jer. 6:14). Christus, de profeten en de apostelen preekten de volle raad Gods en dat accepteert de godsdienst niet. Men wil wel Evangelie horen, als de volle raad Gods maar achterwege blijft, want bij een prediking van de volle raad Gods komt de vrome mens erbuiten te staan. Dan barst de vijandschap los. Stefanus werd als een lasteraar van de Wet uitgemaakt. Paulus werd als een pest gebrandmerkt. Christus werd en wordt door al die gemoedelijke en goedbedoelende gunnende Joden voor een vraat en wijnzuiper uitgemaakt, naar de steilte gesleept om Hem in de diepte te pletter te gooien. En dat is nog niets veranderd in onze dagen. De leer van Christus is vleesverterend, wie het ook betreft, al was je ook tien keer bekeerd. Wat uit het vlees geboren is, dat blijft vlees, ook na ontvangen genade. Vlees wordt nooit bekeerd, maar als je bij God vandaan het brandijzer van Gods Woord door die refo-vrome porseleinen kasten haalt, vliegt de hel in de brand van woede en bittere haat.

Ach, Gods ware volk onder het kruis is een uitgebrand volk en zij achten zich louter en alleen geschikt als brandhout voor de hel.

Mozes moest de hand in eigen boezem steken en toen kwam zijn hand er melaats uit. Die man kon niets meer in rekening brengen dan verdoemelijk vlees. Of dacht je dat Mozes een verdienstelijke hand opgehouden heeft?

Nee, want die hand was melaats en als verdoemelijk vlees moest hij de oordelen Gods in Egypte

afkondigen, maar hij moest ook de duivel (de slang) bij zijn staart grijpen, omdat zijn kop reeds vermorzeld was door de Middelaar van het nieuwe verbond. En toen werd de slang weer een staf op Gods bevel. God kan de duivel krachteloos maken tot een stomme stok, de muilen der leeuwen toesluiten, het vuur van zijn verterende kracht ontdoen, ons door het water doen ontkomen, ja, wat kan de Heere eigenlijk niet? Hij heeft maar te spreken en het is er; te gebieden en het staat er. God loopt echt niet achter de feiten aan en in het leven van de Kerk moet alles medewerken ten goede en daarom hebben wij God in alles te danken, IN ALLES.

Daarvoor moet je steeds weer opnieuw ingewonnen worden en overwonnen, want Gods ware volk is zo gewillig niet. Ik geloof niet in gewillige mensen, dat is allemaal vroom vlees, waaruit een adder berst als je zijn vrome eieren kapot trapt. Gods ware volk moet steeds gewillig gemaakt worden. Ik ben nog erger dan Jona in het kwadraat, maar als ik weer nieuwelings een uitbraaksel der hel mag inleven, dan is de gewilligheid van Christus me dierbaar en ben ik gaarne tot Zijn dienst bereid. Hoort u, als een uitbraaksel der hel, zoals Jona als een uitbraaksel der hel door de vis uitgespuwd werd op het strand van Gods gunst. Jona heeft zijn theologie echter op de zeebodem in de buik van de vis geleerd en niet op het droge. Zo gaat het nog, hoor, en laat al die stuurlui op het droge maar kakelen. God oefent de Zijnen in de diepte van de beproeving en dan is de mens uitgebrand, uitgeden en uitgerangeerd. Daar in de

diepte der hel van je vleselijke bestaan, gaat de Geest in je bidden met onuitsprekelijke zuchtingen. Zulke gebeden worden altijd verhoord.

'k Was nog een klein jongentje (nog steeds), en mijn lievelingsversje dat ik altijd zong was deze:

*"Doe een teken mij ten goede,
Opdat mijn haters in hun woede,
Mogen zien hoe tot hun spijt
Gij mij troost en mij bevrijd."*

'k Wist niet dat dat versje mijn leven zou stempelen in 's Heeren dienst (vandaag nog bevestigd), want als je de volle raad Gods mag verkondigen, dan kun je op geen mens meer rekenen, geen vriend meer vertrouwen, maar dan zal blijken dat er een Vriend is Die te allen tijd liefheeft. En zulk een Vriend Die in mijn benauwdheid geboren is, is onze Heere Jezus, Die in onze plaats ging staan.

Ik heb waarachtig geen menselijke verdedigers nodig van de last die mij opgelegd is. God verdedigt Zijn Eigen Woord en werk en dat Woord bewijst zichzelf metterdaad, ja, tot in alle eeuwigheid. De last is mij opgelegd en wee mij als ik de volle raad Gods niet verkondig.

O, aan deze zijde van het graf is het maar stukwerk en daarom wordt het ook genoemd 'de dwaasheid der prediking'. Gods Woord heeft echter geen verdediging nodig. Paulus bewees de Christus uit en met de Schriften. En als je de Christus recht verkondigt, gaat dat altijd gepaard met de verdoeming van **alle** vlees.

*"Zwijg, **alle** vlees, voor het aangezicht des HEEREN! want Hij is ontwaakt uit Zijn heilige woning", Zach. 2:13.* Vooral voor het vrome vlees dat zich als een slachtoffer aanstelt en de tucht van Gods Woord verwerpt, altijd de dans om een handvol vleselijk gewin wil ontspringen, is deze prediking een ergernis. Die geesten moeten we bestrijden (Efeze 6), wie het ook betreft, want God handelt zonder aanzien des persoons. Petrus werd als een satan neergezet en bestraft toen hij Christus op Zijn loopbaan hinderde en in de weg stond. Ook Gods volk kan zwanger zijn van de duivel en dan is ze te bestraffen op gezag van het Woord.

Ik steek de hand in eigen boezem, want we zijn dagelijks te bestraffen, geliefden. 'k Heb geen andere gerechtigheid dan die van Christus. Maar je laat Gods Woord, Gods Woord en allen die zich tegen dat Woord verheffen, zullen zich ertegen te pletter lopen. IJzer scherpt men met ijzer en niet met een verrot stuk rijke jongelingshout, want hout, hooi en stoppelen zullen verbranden, maar het Fundament blijft. Blijf je dat hout, hooi en stoppelen aan de hand houden, zal je de loopbaan niet kunnen lopen zoals Paulus dat door de zin en mening des Heiligen Geestes bedoelt, wat men ook voorwendt aan vrome kwakzalverij en gemaakte liefde, ik geef er geen cent voor. Afvalligen zullen in het dorre wonen, maar die Mij eren -zegt mijn God- die zal Ik eren, maar die Mij versmaden, Mijn Woord versmaden, de tucht verwerpen, die zullen licht geacht worden.

Geliefden, de loopbaan uit onze tekst is u voorgesteld,

maar als u denkt met de liefde in uw vaandel de rechten Gods te vervalsen, moet u de kosten nog maar eens overrekenen. God komt nooit mee in de inlegkunde van het vrome vlees, hoe de zedelijke mens er ook van onder de indruk kan zijn, het zal hen niet baten. God komt door de vlakke velden, want Zijn Naam is HEERE der heren. De apostelen en profeten waren aan Gods zijde geplaatst en kenden niemand meer naar het vlees; ze hebben geen gemeenschap gehad met de werken der duisternis, maar die getrouw bestraft in de Naam des Heeren. En toen Petrus Ananias en Saffira ontmaskerde, vielen zij dood neer, omdat zij gelogen hadden tegen de Heilige Geest. En die Ananias- en Saffira-geesten zijn nog springlevend in onze dagen en massaal bezetten zij het vooraangestoelte in de synagogen. Maar God laat Zich door geen sterveling bedriegen, Zijn ogen doorlopen de ganse aarde en we moeten allen geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus.

Belijdt elkander de misdaden en u zult ondervinden dat God gaarne vergevende is. *"Die zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar die ze bekent en laat, zal barmhartigheid verkrijgen", Spr. 28:13.*

God kijkt niet naar aangename karakters, want lieve karakters zijn zo bedrieglijk als de duivel zelf. Gods kijkt of je oprecht handelt en wandelt door het ware geloof, zonder bijoogmerken. Al die aangename karakters wilden Jezus van de steilte te pletter gooien toen Hij het mes van het Woord hanteerde en separeerde tussen schijn en zijn, en dat is nog zo. Ze hebben mij bijkans op aarde vernield, puur en alleen

om het feit dat we het vrome en sentimentele vlees in 's Heeren Naam verhouwen.

Geef mij maar radicale en zakelijke karakters, want die zijn het meest oprecht en doorgaans bekleed met de zachtmoedigheid van Christus, maar de huichelaars die hun vlekken, schijnheilighijk bedekken, worden door mijn vriendschap niet vereerd en ik heb me onder de macht van geen me laten brengen, want ik ben een gevangene van Christus. *"Voorts, niemand doe mij moeite aan; want ik draag de littekenen van den Heere Jezus in mijn lichaam", Gal. 6:17.*

3. Het Voorwerp des geloofs

"Ziende op de Overste Leidsman, de Voleinder des geloofs." Dus de loopbaan kan alleen met lijdzaamheid gelopen worden met een geloofsoog op Christus. Dat kan alleen als Zijn oog op je is. Dan vaar je wel bij laster, smaad en vervolgingen, want met hoe meer smaad, met hoe meer laster je door de duivel aangeklaagd en aangevallen wordt, hoe meer de ziel Christus weerspiegelt, Die het kruis gedragen en verdragen heeft en de schande veracht. Deze Heere, onze Gerechtigheid heeft niet afgelaten de rechten van Zijn Vader te verdedigen en Zijn deugden op te luisteren met Zijn dadelijke en lijdelijke gehoorzaamheid en de prijs betaald heeft met Zijn Eigen Bloed. Christus heeft de rechten en deugden van Zijn Vader niet alleen met het Woord verdedigd, maar is daarvoor ook in de dadelijkheid in de bressen gaan staan. Hij geselde de entertainmentgodsdienst de tempel uit overeenkomstig de Goddelijke tucht.

Ik moet niets, maar dan ook niets hebben van een sentimentele prediking waarin Christus alleen als een Lam wordt voorgesteld, Die Zich alleen maar heeft laten aftuigen door de godsdienst met een zwijgende mond. Dat is een duivels bedrieglijke prediking om de zonden te bagatelliseren, de ergernis van het kruis teniet te doen, opdat ze maar niet vervolgd zouden worden. Nee, geliefden, Christus is niet alleen het Lam Gods, maar ook de Leeuw uit Juda's stam, Die nooit gezwegen heeft ten aanzien van de ere Gods, want de ijver van Gods huis had Hem verteerd. De Leeuw uit Juda's stam zal de aarde slaan met de roede Zijns monds, en met den adem Zijner lippen zal Hij den goddeloze doden (Jes. 11:4).

En die Christus, die de rechten en deugden des Vaders volmaakt opgeluisterd heeft in Zijn spreken, zondeloze gedrag, handel en wandel, ja, door Zijn lijdelijke en dadelijke gehoorzaamheid, is het geloofs-Voorwerp van de ware Kerk. Dan is zalig worden nummer 2, als God maar verheerlijkt wordt en als Christus de eer maar krijgt. Dan gaat de Kerk getuigen van Hem, die mij alles gezegd heeft wat ik gedaan heb, is Deze niet de Christus?

Ja, daar moet je een door de wet ontdekte hoer voor zijn, want alleen hoeren en tollenaars worden door Christus tot een reine maagd wedergeboren. En als u zichzelf zo niet hebt leren kennen, als een brandhout voor de hel, dan zult u van vrije genade altijd een algemeenheid maken of een karikatuur.

Rachab bleef Rachab de hoer, ook na ontvangen genade en GPPB blijft de verloren zoon, die maar 1

weg heeft, van God af. "Ai zoek Uw knecht", ja, want ik ben uitgezocht, afbekeerd en onbekeerd en ik heb Christus als mijn enige Beking overgehouden. En nu mag ik Hem aanprijzen voor uitbraaksels der hel, voor demassen die enkel wereld zijn en de duivel in zichzelf gewaar worden, ja, voor hen, die niet verder kunnen komen als een rijke jongeling NA ontvangen genade, met de strop van zelfveroordeling om de hals.

Welkom aan de voeten van Christus; welkom aan de voeten van het Lam. Welkom hellevaarders! Hij is Het die u Zijne vriendschap biedt. Hij handelt nooit met ons naar onze zonden. Hij zal zwijgen in Zijn liefde over hen die gewaar worden dat zij met al hun vroomheid geheel vleselijk zijn, verkocht onder de zonden. Die mensen kom je zoveel niet meer tegen. Allemaal bekeerd, allemaal vroom, allemaal onschuldig, allemaal onschuldige slachtoffers.

Naar de hel met je verdoemelijke onschuld! Ik hoop dat je gauw de dood sterft, geestelijk wel te verstaan, want je bent met al je gemaakte vroomheid slechts één klomp vijandschap tegen God.

Hier is Christus voor vijanden die Hem in het gezicht geslagen en gespogen hebben. Hiér is het Lam Gods dat de zonde der wereld wegdraagt. Hier is de Leeuw uit Juda's stam, die de poorten van uw Gaza-bestaan uitrukt, uw geveinsde godsdienst afkapt en uw en mijn heimelijke zonden stelt in het licht van Zijn Aangezicht.

Leg uw hoofd maar op het blok, want verloren is het toch al. Of dacht u dat u uzelf kunt rechtvaardigen met een vrome schijnvertoning waar een klein kind van

God doorheen prikt? Mensen, houdt op met die gemaakte vroomheid en kom tot Zijn heiligdom. Buig u dan in 't stof en verhef Zijn lof op genade of ongenade. U zult het nooit doen, tenzij Christus Zich in uw ziel openbaart als de Enige Die voor God in het stof gebogen heeft ten dode, en dat voor rebellen, die niets anders verdienen dan tienduizend hellen. Hij heeft de pers ALLEEN getreden en niemand van de volkeren was met Hem. Lof zij het Lam, dat de zonde der wereld op Zich nam, verloren zonen tot Zich nam en overtreders verlost uit de duivelse ban.

U zegt: Wat bedoelt u met: "Hier is Christus"?

Antw.: Het is een verwijzing naar het eeuwig blijvende Woord van God. *"En begonnen hebbende van Mozes en van al de profeten, legde Hij hun uit, in al de Schriften, hetgeen van Hem geschreven was", Luk. 24:27.*

In onze dagen komt meer en meer openbaar dat men ook wel buiten het Woord en buiten de leer van Christus om in Christus kan geloven. Maar dat is eeuwig onmogelijk. *"Een iegelijk, die overtreedt, en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet; die in de leer van Christus blijft, deze heeft beiden den Vader en den Zoon", 2 Joh. 1:9.*

Gods volk onder het kruis zal niet licht allerlei kunstelijk verdichte fabelen navolgen, want zij zijn geloofsaanschouwers van Zijn toekomst. Wie als een waterloze wolk heen en weder gedreven wordt door allerlei wind van leer, is niet in Christus en zal allerlei valse christussen en gelijknamige refokerken navolgen. Christus Zelf waarschuwt daartegen

uitdrukkelijk: *"Alsdan, zo iemand tot ulieden zal zeggen: Ziet, hier is de Christus, of daar, geloof het niet. Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan, en zullen grote tekenen en wonderheden doen, alzo dat zij (indien het mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden verleiden. Ziet, Ik heb het u voorzegd! Zo zij dan tot u zullen zeggen: Ziet, hij is in de woestijn; gaat niet uit; Ziet, hij is in de binnenkameren; geloof het niet", Matth. 24:23-26.*

Gods Woord is de enige kenbron waaruit wij Christus kennen door de openbaring des Heiligen Geestes. Door Woord en Geest openbaart Hij Zich in de harten van verloren zondaren en dat herhaalt zich in het genadeleven, tot onderhoud en versterking van hetgeen God in Christus heeft gewrocht.

U zegt: Hoedanig openbaart Christus Zich in de harten der uitverkorenen?

Antw.: Als een volkomen Zaligmaker, zoals geschreven staat in 1 Korinthe 1:30: *"Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is Wijsheid van God, en Rechtvaardigheid, en Heiligmaking, en Verlossing."*

De oude mens doet dan niet meer mee, want Gods kind is een totaal nieuw mens geworden en die nieuwe Mens is Christus; al het oude is voorbijgegaan, ziet het is alles nieuw geworden.

U zegt: En dat vlees en die zonden dan?

Antw.: Het vlees is het lichaam der zonde en des doods; dat ben ik, dat bent u, want ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde, maar ik dank God door Jezus

Christus onze Heere. De Wet kan het lijk -het lichaam des doods- niet meer veroordelen, maar omdat de Wet heilig, geestelijk en goed is, ben ik het niet. Welnu, schuif dan de schuld van uw vleeselijke bestaan niet af op de oude mens, want die is dood, maar steek voortdurend de hand in eigen boezem, gelijk Paulus doet in Romeinen 7:14. Zo alleen, als geheel vleeselijk en verdoemelijk, loop je de loopbaan met de lijdzaamheid van Christus, ziende op Hem, die de schande veracht heeft en het kruis verdragen.

Zijn gerechtigheid is de mijne, Zijn heiligheid is de mijne, Zijn gedrag is de mijne, Zijn wandel is de mijne, Zijn vruchten zijn de mijne, Zijn geloof is de mijne, Zijn hoop is de mijne, Zijn liefde is de mijne, want Christus trouwt Zijn Kerk in gemeenschap van goederen. Mijn val is de Zijne, mijn zonden zijn de Zijne, mijn verlorenheid is de Zijne, mijn vloek is de Zijne, mijn lichaam is de Zijne, mijn vlees is het Zijne. *"Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem", 2 Kor. 5:21.*

"Om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons den vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden", Jes. 53:5.

Schuilen in de wonden van de Borg is het beste Schild voor de aanvallen van de duivel, wereld en eigen vlees. En de zonden die ons zo lichtelijk omringen, leggen we af en op het hoofd van de zondebok, Christus, en dat door het geloof, ja, door aanneming en overname. Het Woord is Vlees geworden. Dat is het hart van het

Evangelie. Christus is Zijn Kerk nabij in het lijden. En als de demassen ons verlaten, omdat zij de tegenwoordige godsdienst meer liefhebben dan het kruis van Christus, is dat geen verlies, want wij hebben Vaders Zoon aan boord en 't veilig strand voor 't oog. Dan kan het wel stormen, o ja, ook in de ziel, maar ik heb een verzoend Vader in de hemel en als je tegen mij iets hebt, klaag me dan aan bij mijn hemelse Vader, want ik heb niets anders dan het Woord tot mijn verdediging en het bloed van Christus tot mijn rechtvaardigmaking. Al 't geen Hij ooit in mijn ziel gesproken heeft, gaf aan mijn hart vertroosting, Geest en leven. En dat Woord houdt stand in eeuwigheid en zal geen duimbreed wijken.

Niets kan ons scheiden van de liefde van Christus, al kwam een leger van tienduizend man kerkvolk me tegen om mijn erfdeel der heiligen in het licht te betwisten. De satan staat zo menigmaal aan mijn rechterhand om mij te betwisten, om mijn schrijven en preken in een duivels daglicht te stellen. De duivel is vergramd en heeft er velen op zijn hand die met gereformeerd-bevindelijke woorden mijn mond zouden willen snoeren.

Ik begrijp niet dat als men zo overtuigd is van eigen gelijk, dat men mij niet aanklaagt bij God, Die evenwel tot mij gezegd heeft: *"De lieden die met u twisten zullen vergaan", Jes. 41:11b.*

Voor degenen die krachtens hun kind- en knechtschap staan voor het aangezicht des Heeren, staat geschreven: *"Aan uw zijden zullen er duizend vallen, en tien duizend aan uw rechterhand; tot u zal het niet*

genaken. Alleenlijk zult gij het met uw ogen aanschouwen; en gij zult de vergelding der goddelozen zien. Want Gij, HEERE! zijt mijn Toevlucht! Den Allerhoogste hebt gij gesteld tot uw Vertrek; u zal geen kwaad wedervaren, en geen plage zal uw tent naderen. Want Hij zal Zijn engelen van u bevelen, dat zij u bewaren in al uw wegen. Zij zullen u op de handen dragen, opdat gij uw voet aan geen steen stoot. Op den fellen leeuw en de adder zult gij treden, gij zult den jongen leeuw en den draak vertreden. Dewijl hij Mij zeer bemint, spreekt God, zo zal Ik hem uithelpen; Ik zal hem op een hoogte stellen, want hij kent Mijn Naam. Hij zal Mij aanroepen, en Ik zal hem verhoren; in de benauwdheid zal Ik bij hem zijn. Ik zal er hem uittrekken, en zal hem verheerlijken. Ik zal hem met langheid der dagen verzadigen, en Ik zal hem Mijn heil doen zien", Ps. 91:7-16.

O, Gods werk is niet te breken en niet te stuiten en de liefde van Christus is niet te scheiden van de waarheid die in Christus is. En als we mogen staan in zwakheid, gedreven door de Geest van Christus, gesterkt door de machtige Jakobs, als een zwakkeling, dan leert ons Christus te roemen in zwakheden, in smaadheden, in vervolgingen, want als ik zwak ben, dan ben ik machtig in Hem Die alle macht heeft in hemel en op aarde, ten spijt van al die Kleeniaanse lasterkoppen en kijkdoos-publicisten die een naam willen maken over de rug van Gods getuigen, buiten die ene Naam onder de hemel gegeven in de toepassing tot zaligheid. Arme, arme godsdienst, maar God zal lachen in je verderf als je vreze komt, want dan zal het Lam schrikkelijk

toornen over al die hypocrieten die een behagen gehad hebben in het belasteren van Gods geroepen getuigen. Christus hangt gewicht aan de klok in het leven van degenen die Hij geroepen heeft om Zijn getuigen te zijn. Zijn genade is steeds genoeg voor mij, ten spijt van al die slaande engelen des duivels.

En dat bevestigt den Heere steeds weer in de dood van mijn bestaan, als alle hoop me vergaat, toont Hij mij Zijn beide handpalmen waarin ik gegraveerd sta, voor eeuwig en altoos, en dat mijn muren van onmogelijkheid, de bestrijders van binnen en de twisters van buiten steeds voor Zijn rekening liggen. Christus heeft het ganse werk der zaligheid op Zich genomen en wij zijn van Godswege geroepen om Zijn Woord te bewaren en uit te dragen naar de volle raad Gods. De vrome mens af te snijden door Woord en Geest en Christus te verhogen.

Ach, kon ik Hem eens recht verhogen en dat melden in mijn lied. Met al mijn schrijven en preken moet ik nog beginnen met schrijven en preken tot eer van Zijn Naam. M'n pen vlekt gedurig en mijn stem hapert zo dikwijls, maar vandaag mag ik weer eens een behagen hebben in zwakheid, want Zijn genade is me nieuwlings genoeg, eeuwig genoeg! En ik wenste wel ontbonden te zijn en met Christus te wezen. Mijn ziel was in me als een gespeend kind en mijn hart een gewaterde hof, in Christus, Die mij omhelst met een innige omhelzing, na zoveel bange tegenspoed. Overvloedig zijn in het werk van Christus en God werpt al het nodige en het overige in mijn schoot.

Ik was hevig geconfronteerd en geconflieerd met

mensen die verrot vroom vlees omhoog steken, terwijl ik juist de roeping heb om het verrotte vlees neer te slaan door de bediening des Woord en Christus te verhogen.

Mensen, mensen, wat een mens niet geeft voor zijn leven, verrotte naam en bestaan. Ik hoop dat je spoedig gebrek begint te lijden en dat je tot jezelf mag komen, om er achter te komen dat je niets dan zwijnenvlees koestert, die van zijn vrome drek niet gewassen is.

Zijn er nog onder ons die vanwege dat zwijnenvlees zo'n ontzaggelijke last moeten omdragen? Ik wel, hoor, maar vandaag mag ik juichen, vanwege het getuigenis des Geestes, die met mijn geest getuigt dat ik een kind des Heeren ben. En zulke als opnieuw verloren zonen zijn en blijven bij den Vader bekend en voor hen wordt het altijd weer waar bij vernieuwing: *"Want deze mijn zoon was dood en is wederlevend geworden; hij was verloren is en gevonden."*

Ja, want ik zit geregeld in dat vergelegen land, geliefden. Maar de Heere kijkt zo nauwlettend toe, dat ik uit die varkenstrog niet eten zal, want Hij heeft mij - en allen die Zijn verschijning liefhebben - een beter lot bereid, volk, uw Heilzon is aan het dagen. Christus maakt plaats voor Zichzelf in de afgrond van 's mensen bestaan als Profeet, Priester en Koning. *"Ziende op de overste Leidsman, de Voleinder des geloofs."*

Als dat geloofsbeoefening is, dan zien we Jezus met eer en heerlijkheid gekroond. Dan zien we Christus in Zijn drievuldig ambt, Die als Koning regeert in mijn strijd, benauwdheden en in mijn lijden en mij als de enige

Goede Herder door deze aardse woestijn leidt, naar 't erfgoed hierboven, naar 't Vaderlijk huis.

Vele dominees stellen het lijden om Christus' wil voor als een slachtofferrol, als ware het lijden van Christus in het leven der Zijnen een lot, dat Hem en Zijn Kerk overkomen is door de vijandige Joden. Dat is een valse christusprediking. Christus REGEERT als Koning zowel tijdens Zijn lijden, alsook in mijn lijden omwille van Hem, want Hij heeft Zich gewillig en vrijwillig overgegeven in de handen der zondaren als Plaatsbekleder voor de Zijnen. Christus is ook niet vanwege het kruislijden gestorven, nee, Hij GAF Zijn geest gewillig en vrijwillig over in de handen des Vaders. Christus was geen slachtoffer, noch martelaar. Hij is Zaligmaker en Middelaar Gods en der mensen. Hij is de overste Leidsman van Zijn volk, ook in Zijn lijden. Hij is de Voleinder des geloofs voor Zijn volk, want wij hebben geen volkomen geloof, zoals Hij dat wel had. De beloften Gods vinden haar vervulling door het geloof van Christus. Ziende op de overste Leidsman, de Voleinder des geloofs. Als je op Hem mag zien door het geloof, zie je je eigen niet meer, want dan mag je van je afzien en op Hem zien. *"En zij zagen niemand anders dan Jezus alléén."*

Daar verstaat de vleselijke mens niets van, hoe vroom hij zich ook in duizend bochten wringt en zich als een zelfgemaakte apologeet opwerpt om de leer te verdedigen. Het bestaat niet, want de natuurlijke mens verstaat niet de dingen die des Geestes Gods zijn. Alles wat de mens denkt te weten en te leren buiten de zaligmakende kennis van Christus om, zijn slechts

blinkende zonden.

Luther zegt terecht dat het voor de vleselijke mens onmogelijk is om in geestelijke zaken te oordelen. Dat dit feit bittere vijandschap oproept onder de vleselijk vrome godsdienst, is ons voorzegd en genoegzaam bekend. Luther: *"Toen Christus predikte, kreeg Hij te horen, dat Hij een lasteraar en een opruier was. Toen zeiden ze: deze leer misleidt de mensen en maakt ze tot rebellen tegen de keizer. Zo hebben Paulus en al de apostelen het meegemaakt en zou het ons nu anders vergaan?!"* Uit: (Commentaar op de Galatenbrief, pag. 195). AMEN!

Het vergaat ondergetekende dan ook niet anders dan Luther heeft doorstaan in Christus' Naam, want ze hebben Christus zonder oorzaak gehaat en Hem een vraat en een wijnzuiper genoemd, eentje die de duivel had, en zo de Meester zo Zijn dienaars. Wij zullen in onze zwakheid door de genadekracht van Christus ons geweten nooit laten binden door de reformatorische lastertongen à la dr. Huigen die zichzelf willen verhogen buiten de ergernis van het kruis om. De zulken kunnen nog niet eens in de schaduw staan van het geloof der dwaze maagden en zij zullen hun loon weg hebben! De prediking naar de volle raad Gods heeft altijd helse tegenstand en brute vijandschap opgeroepen en dat is in onze dagen niet veranderd. Paulus was in deze strijd bijzonder geoefend en werd doorlopend met aanslagen van de vrome godsdienst geconfronteerd om zijn mond te snoeren.

Nou, mensen, dat is een verloren strijd, want als God

iemand geroepen heeft in Zijn dienst om het Woord uit te dragen en hem een geopende deur geeft, dan kan geen duivel noch engel die deur sluiten, noch de geroepen getuigen van Christus eigenhandig de mond snoeren. In onze dagen van kerkelijke entertainment wordt niets zo gehaat en verdacht gemaakt als de prediking van volle raad Gods, en die prediking is zeer zeldzaam geworden in onze dagen. Het oordeel van een kracht der dwaling ligt er duidelijk op.

De Heere is echter machtig te verlossen door velen of door weinigen. Luther stond ook alleen toen God door hem de Reformatie inluidde. Wat kon vlees hem deren?

Eén man met God is de Meerderheid, toen en nu! Paulus heeft zijn ganse leven zijn apostelschap moeten verdedigen tegenover de godsdienstige Joden. En de leer van Wet en Evangelie zoals de apostel Paulus die voornamelijk heeft mogen optekenen staat ook in onze dagen zwaar onder verdenking, of men geeft er een geheel eigen invulling aan. Als echter de blinde de blinde leidt, vallen zij beiden in de gracht.

Wij prediken u Christus en Dien gekruisigd. De Wet tot verdoemenis voor het werkheilige vlees en het Evangelie tot eeuwige verlossing in Christus voor verloren zondaren.

Daaruit volgt dan ook dat de lijdzaamheid van Christus de bewegende oorzaak is voor de lijdzaamheid der heiligen, die de loopbaan met lijdzaamheid mogen lopen, ziende op Jezus, de overste Leidsman en Voleinder des Geloofs, ons Voorwerp des geloofs.

4. De voorgestelde vreugde

"Dewelke, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten aan de rechterhand des troons van God", Hebr. 12:2.

Hier handelt Paulus over de vreugde die Christus voorgesteld was van de Vader. Wat was de inhoud van de voorgestelde vreugde des Vaders voor Zijn geliefde Zoon? De hemel? Immers, nee, want de hemel is daar waar Christus is, zittende aan de rechterhand des Vaders in den troon. Christus brengt altijd Zelf de hemel mee, omdat er buiten Hem geen hemel te vinden is. Buiten God-drie-Enig is er niets dan de hel. De voorgestelde vreugde van Christus bestaat niet uit een zalige plaats, maar uit een Vaderlijke erfenis, zoals we die opgetekend vinden in Psalm 2:8: *"Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting."*

Toen Christus na Zijn opstanding en hemelvaart in Zijn heerlijkheid is ingegaan, heeft Hij Zijn Buit (Zijn Bruid) medegezet in de hemelen in Christus. De voorgestelde vreugde is niet dat Hij in de hemel komen zou, maar dat Hij Zijn Kerk daar brengen zou. *"Vader, Ik wil, dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt; want Gij hebt Mij liefgehad, voor de grondlegging der wereld", Joh. 17:24.*

Christus is geen Christus zonder Zijn Kerk en zonder de Kerk zou Hij geen vreugde hebben. Gods volk is het voorwerp van de voorgestelde vreugde des Vaders en zij is ook de vreugde van Christus. Die Goddelijke

vreugde betekent inhoudelijk de zaligheid van Sion, ofwel de erve der heiligen in het licht (Kol. 1:12).

Omwille van die beloofde vreugde heeft Christus het kruis verdragen en de schande veracht. Die zalige vreugde heeft Hij plaatsbekledend en borgtochtelijk verworven voor de Zijnen, om hen in de heerlijkheid te doen delen die de Vader Hem gegeven heeft (Joh. 17:24) en die Hij had van voor de grondlegging der wereld (Joh. 17:5).

Geliefden, Christus heeft plaats bereid voor de Zijnen, van voor de grondlegging der wereld in 't Vaderhuis hierboven. En hoe heeft Hij dat gedaan? Door naar deze vervloekte aarde te komen om Zichzelf prijs te geven aan de wraakoefenende gerechtigheid Gods, een vloek geworden zijnde.

Hij mijn vloek en ik Zijn zegen. Hij mijn dood en ik Zijn leven. Hij mijn zonden en ik Zijn zondeloosheid. Hij mijn ongerechtigheid en ik Zijn gerechtigheid.

De godsdienstige wereld kon en kan Christus niet verdragen en tijdens Zijn omwandeling op aarde gunden zij Hem nog geen voet op de aarde. Aan het vloekhout des kruises hing Hij daar van de vrome wereld verworpen. Er was voor Hem geen plaats op deze wereld en ook geen plaats in de hemel. Van de godsdienst gehaat en gekruisigd en van de Vader verworpen. Toen heeft de Borg het uitgeroepen: *"Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?"*

Hebt ge naar nu kennis aan, geliefden, aan die godverlatenheid, waarin we van nature allen leven? Of kunt u zich nog vrij en blij bewegen in de (godsdienstige) wereld? Gods ware volk gaat zo

menigmaal verlaten en onbegrepen haar weg over deze wereld. *"Het is Sion, zeggen ze, niemand vraagt naar haar."* Als je in der waarheid God mag vrezen, dan zullen al je liefhebbers je verlaten, zelfs je naaste vrienden, omdat je jezelf niet bent maar eens Anderen! Als Christus voor je leeft en in je leeft, komt gegarandeerd ook de bittere vijandschap openbaar, zoals in de moederbelofte is voorzeggd. Dan zal je door allen gehaat worden, omdat Gods eer je liever geworden is dan allerhande voorgewende vroomheid, ja, dan je eigen zaligheid.

Als je door de Geest Gods geleid mag worden en je je eigen beleid, gedachten, woorden en bestaan hebt moeten en mogen prijsgeven, omdat je eens Anderen geworden bent, dan zal de duivel allerlei vroomzedelijke belijders tegen je op zetten om je te smaden en Christus in je te kruisigen.

Nou, dat kan niet tegenvallen, volk, want als de Wet Gods ons ten schande heeft gesteld voor God als zijnde een verdoemelijk hellekind, dan kunnen de mensen wel kwaad van je spreken, maar dat stelt in vergelijk met het vonnis der Wet niet veel voor, want zoals de Wet openbaart wie we van nature in Adam zijn, is dat altijd nog duizend keer erger dan wat mensen over je zeggen.

Ik kreeg onlangs een email van een Kleeniaan die zich met vrome woorden vergreep aan mijn verzoende betrekking met God in Christus en mijn genadestaat aantastte, omdat ik zijn vrome vlees aan de muur gespijkerd had in mijn schrijven, hetgeen hij als heiligheidsschennis opvatte. Hij beweerde in de liefde

te staan, terwijl hij zich vergreep aan mijn staat in Christus. Hetzelfde satanische spel hebben ze ook met de Heere Jezus gespeeld en Hem in Zijn Goddelijke Staat aangetast, omdat Hij de toenmalige godgeleerde business de tempel uitsloeg, vanwege de ijver van Gods Huis die Hem verteerde. Zo de Meester zo Zijn knecht. Ze hebben Christus in mij zonder oorzaak gehaat, terwijl ik voor hen steeds in het gebed was. David was aan deze voetstappen Christi niet vreemd: *"De mond des goddelozen en de mond des bedrogs zijn tegen mij opengedaan; zij hebben met mij gesproken met een valse tong. En met hatelijke woorden hebben zij mij omsingeld; ja, zij hebben mij bestreden zonder oorzaak. Voor mijn liefde, staan zij mij tegen; maar ik was steeds in het gebed. En zij hebben mij kwaad voor goed opgelegd, en haat voor mijn liefde", Ps. 109:2-5.*

We leven in een tijd waarin de duivel overal twist en tweedracht zaait op een manier die de schijn van godzaligheid heeft, waarin liefde en onschuld de duivelse lading dekken moet. De duivel in de gedaante van een engel des lichts opereert altijd onder de valse dekmantel der schijnliefde. Hij stelt de waarheid niet direct verdacht, maar rukt twee waarheden uit hun bijbelse verband om die vervolgens tegenover elkaar uit te spelen, om Christus opnieuw in de rechtvaardige te kruisigen. Daar moet u altijd maar op letten.

Arbeiders van de satan komen zelden met een directe leugen. Ze ondermijnen het getuigenis Christi met uit de context gerukte waarheden. Daartegenover stelt God Zijn geroepen getuigen om de leugenaars te ontmaskeren en hun gestolen en zelfverzonnen

profetieën hen uit handen te slaan met het tweesnijdende scherpe zwaard van het Woord onzes Gods. Dan breekt de hel pas goed los, want een ontmaskerde huichelaar zal zich of verhangen, of hij zoekt medestanders om zijn voorzichtig verdrag met de hel als zijnde godzalig en onschuldig overeind te houden. God is echter de Kenner der harten en Hij zal al de lastertongen tegen Zijn geroepen getuigen doen komen in het gericht. God laat het doorgaans ver komen, zover dat de vijanden beginnen te juichen, maar toen Simson die twee pilaren van het refohuis van Dagon omver trok, stortte de juichende menigte van de top van eer in eeuwige verwoesting neer. Dat doet de Heere nog, hoor. Hij heeft nog steeds Zijn Elia's (een mens van gelijke beweging als wij) die de spot drijven met de huidige refo-baäls en die de refo-pausjes in het aangezicht tarten, zoals een kind zich vermaakt in het hol van een basilisk.

Heb met mij geen medelijden, hoor, want ik mag me soms heilig vermaken, zowel in de God van mijn Heil, als in de sentimentele en viswijvige holen van de rijke jongelingsbasilissen, namelijk om hen uit hun hoerenholen te roken en ze te jagen op het slachtveld van vrije genade, opdat ze als des Konings vijanden als een briesend paard zouden sneuvelen door een pijl uit de pijlkoker van de Allerhoogste. Voor zulke vijanden zou het nog ten goede kunnen keren, als zij het in der waarheid en als een afgesneden hellevaarder zouden uitschreeuwen: "Verloren, verloren, voor eeuwig verloren!" Want dan zou God het wonder in en door Christus nog kunnen doen plaatsvinden: *"Ik heb Hulp besteld bij ene*

Held, Die verlossen zal!" Ja, Hij kan en wil en zal in nood, zelfs bij het naderen van de dood, volkomen uitkomst geven.

Christus redt de Zijnen IN de dood en maakt de doden levend op Zijn spreken. Hij herschept de goddelozen tot een nieuw schepsel in Hem. En dan gaan dezulken God dienen, nee, dan gaat Christus dezulken dienen en hen Zijn lof doen verkondigen, van de mensen gehaat, van Gods volk verlaten, maar door God uitverkoren en dierbaar. Dan vloeit mijn mond steeds over tot Uw eer, gelijk een bron zich uitstort op de velden. U dan die gelooft is Hij dierbaar, dierbaar in Zijn lijden, dierbaar in Zijn godverlatenheid, dierbaar in Zijn dood, dierbaar in Zijn begrafenis, dierbaar in Zijn graf, dierbaar in Zijn opstanding, dierbaar in Zijn openbaring, dierbaar in Zijn spreken, dierbaar in Zijn hemelvaart, dierbaar in Zijn zitten ter rechterhand Gods, dierbaar in Zijn wederkomst.

Dan zal die blijdschap onbepaald, door 't Licht dat van Zijn Aan'zicht straalt, ten hoogste toppunt stijgen. Dan zullen al mijn fonteinen binnen in U zijn. Amen!

Slotzang: *Psalm 89:7-8*

Dit is een ©-uitgave van "De rokende Vlaswiek"

www.derokendevlaswiek.nl
www.derokendevlaswiek.com